

قواعد اللغة العبرية (تطبيقات ونصوص)

تأليف

سعيد صريح
كلية الآداب - جامعة القاهرة

د. فاروق محمد مرقى
كلية الآداب - جامعة القاهرة

١٩٧٦

دار الثقافة
بالقاهرة
للطباعة والنشر

قواعد اللغة العبرية (تطبيقات ونصوص)

تأليف

شعير صبريت
كلية الآداب - جامعة القاهرة

د. فاروق محمد جوي
كلية الآداب - جامعة القاهرة

١٩٧٦

دار الثقافة
للطباعة والنشر
بالقاهرة

مقدمة

بدأت دراسة اللغة العبرية وآدابها في مصر في العشرينات من هذا القرن . وكانت تدرس كلفة إضافية في كلية دار العلوم وقسم اللغة العربية بكلية الآداب جامعة القاهرة . وكان الهدف من هذه الدراسة هو خدمة اللغة العربية في مجالات اللغة والنحو والدراسات السامية المقارنة .

في ذلك الحين كان النشاط الصهيوني ملحوظا وكان العرب يحسون بخطورة هذا العدو الشرس ، ولديكنهم لم يدركوا أهمية اللغة العبرية كسلاح له فاعليته في هذه المعركة ، إلا بعد الصدام العسكري الذي حدث في سنة ١٩٤٨ . حينئذ أفاق العرب من غفلتهم وعرفوا أهمية هذه اللغة ، فهي التي تتيح لهم قراءة كل ما يكتبه الصيونيون في صحفهم وكتبهم . بهذا يمكن تتبع أخبار العدو ونشاطه في كافة المجالات ، وكذلك فهم شخصيته وأسلوبه في العمل والتفكير .

ولهذا أنشئ في كلية الآداب بجامعة عين شمس أول قسم للغات الشرقية ، الغرض منه هو دراسة هذه اللغات لذاتها بالإضافة إلى دراستها من أجل خدمة اللغة العربية . ثم انشئ قسم مماثل في جامعة القاهرة .

وهدفنا من هذا الكتاب الذي تقدمه للقارئ العربي هو دراسة اللغة العبرية الحديثة لذاتها . وهو مجرد مصباح يضيء له السبيل ويعينه على السير نحو الهدف لو أراد اتقان هذه اللغة والتعمق في فهمها .

ونتمنى أن ينال هذا الكتاب رضا القارئ العربي ، وأن يجد فيه ضالته المنعقدة ، وأن يعينه على تحقيق بغيته . والله الموفق وهو خير معين .

المؤلفان

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

حروف الأبجدية

عدد حروف الأبجدية العبرية اثنا عشر وشرن حرفا هي :

الحرف العبري	الخط المطبوع	الخط اليدوي	الحرف العبري	نطق الحرف بالعربية	القيمة العددية
א	א	א	אלף	آلف	١
ב	ב	ב	בית	بيت	٢
ג	ג	ג	גבול	جبل	٣
ד	ד	ד	דלת	دالت	٤
ה	ה	ה	הא	هـ	٥
ו	ו	ו	ו	واو	٦
ז	ז	ז	זית	زين	٧
ח	ח	ח	חית	حيط	٨
ט	ט	ט	טית	طيت	٩
י	י	י	יוד	يود	١٠
כ	כ	כ	כף	كاف	٢٠
ל	ל	ל	לאמד	لامد	٣٠
מ	מ	מ	מ	ميم	٤٠
נ	נ	נ	נ	نون	٥٠
ס	ס	ס	ס	سامخ	٦٠

القيمة العددية	نطق الحرف بالعربية	الحرف العبرى	الخط اليدوى	الخط المطبوع	الحرف العبرى
٧٠	عين	ע	ع	ע	ע
٨٠	فهي	פ	ف	פ	פ
٩٠	صاى	צ	ص	צ	צ
١٠٠	قوف	ק	ق	ק	ק
٢٠٠	ريش	ר	ر	ר	ר
٣٠٠	شين	ש	ش	ש	ש
	تسين	ס	س	ס	ס
٤٠٠	تاو	ת	ت	ת	ת

ملحوظات:

- ١ - تكتب اللغة العبرية من اليمين الى اليسار مثل معظم اللغات السامية الاخرى وتكتب حروف الابجدية منفصلة احدها عن الآخر .

٢ - يختلف شكل خمسة حروف اذا وقعت في آخر الكلمة وهي :

الحروف	شكله في اول الكلمة أو وسطها	شكله في آخر الكلمة
الكاف	ك	ك
الميم	م	م
النون	ن	ن
الفاء	ف	ف
الصاد	ص	ص

كل هذه الأحرف ذات خط رأسي يكتب أسفل السطر باستثناء

الميم
أشلة

أيضا	ג	ذهب	ק
قطف	ק	أعطى	ק
شجرة	ץ	قفز	ץ

٤ - تتشابه بعض الحروف تشابها كبيرا من حيث الشكل وهي :

مثل :	ו	والنون	ג	الجيم
شمعة	ו	حديدية	ג	ג
مثل :	כ	والكاف	ב	الباء
"كلب"	כ	بيت	ב	ב
مثل :	ח	والحاء	ה	الهاء
ساخن - حار	ח	جبل	ה	ה
مثل :	ז	والراء	ד	الداال
رأى	ז	نزل - هبط	ד	ד
مثل :	ך	والنون النهائية	ך	الواو
نعم	ך	خط	כ	כ
مثل :	ם	والميم النهائية	ם	الساخ
أم	ם	حصان	ם	ם

• - يختلف نطق ثلاثة حروف في العبرية الحديثة اذا وقعت في وسط المقطع أو نهايته ، وهذه الحروف هي :
 الباء ב والكاف כ والياء י ، فيصير نطقها وشكلها كالآتي :
 $\text{ב} = \text{כ}$ - خاء - $\text{י} = \text{פ}$ - فاء .
أمثلة :

בית	بيت	בית	أب
כתב	كتب	כתב	ركب
פה	فم	פה	قهوة

٦ - تنقسم الحروف العبرية من حيث المخرج الى :

- ١ - حروف حلقيية : א ، ה ، ו ، ל .
- ٢ - حروف حنكية : ג ، ד ، ז ، ח .
- ٣ - حروف لسانية لثوية : ט ، י ، כ ، ל ، מ ، נ .
- ٤ - حروف الصغير : ס ، ע ، פ ، צ ، ק ، ר .
- ٥ - حروف شفوية : ש ، ת ، ך ، ף .

٧ - تكتب معظم الحروف على السطر باستثناء الباء . وبعضها ذو خط رأسي يرتفع الى أعلى أو يكتب أسفل السطر وهي :

٨ - استعمل اليهود حروف الأبجدية للدلالة على الأرقام فالحرف א = ١ والحرف ב = ٢ وهكذا كما هو مبين في جدول الحروف وإذا أردنا أن نعبر عن الرقم ١١ كتبنا בא .

الياء أولاً وهي التي تمثل العشرات ثم الألف هكذا \aleph

وبنفس النظام تكتب الأرقام التالية = $\aleph \aleph$

$\aleph \aleph \aleph = 20$ $\aleph \aleph \aleph \aleph = 23$ $\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph = 170$ $\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph = 233$

ولكن إذا أردنا أن نكتب العدد

١٥ بالأرقام فإنه يكتب هكذا $\aleph \aleph$ وكذلك الرقم ١٦ يكتب

هكذا $\aleph \aleph$ وذلك لأن الرقمين \aleph ، \aleph ، \aleph

فيهما بعض حروف اسم الله $\aleph \aleph \aleph$ "يهوه" عندهم .

الحركات

.....

تنقسم الحركات تسمين : حركات بسيطة وحركات مركبة .

أولا : الحركات البسيطة :

أ - الفتحة :

١ - الفتحة القصيرة פ פֿ פֿ (=)

مثل פֿלַג

شباب

٢ - الفتحة الطويلة פֿלַג פֿלַג פֿלַג (=)

مثل פֿלַג

أب

ب - الكسرة :

١ - الكسرة الصريحة القصيرة פֿ פֿ פֿ (=)

مثل פֿלַג

وهي تقابل الكسرة في اللغة العربية .

٢ - الكسرة الصريحة الطويلة פֿ פֿ פֿ (=)

مثل פֿלַג

وتقابل الكسرة التي تتلوها الياء في اللغة

العربية في نحو "عظيم"

٣ - الكسرة القصيرة العمالة الى الفتح פֿ פֿ פֿ (=)

مثل פֿלַג

"ملك"

وتقابل الحركة e الانجليزية في bed

٤ - الكسرة الطويلة المعالة الى الفتح פֿי פֿי פֿי (=)

مثل פֿוֹר "كتاب"

وتقابل الحركة e الانجليزية في They

وتتلوها الياء أحيانا .

ويلاحظ ان الحركتين الاخيرتين لا مقابل لهما

في اللغة العربية .

ج - الضمة :

١ - الضمة القصيرة קֿ קֿ קֿ (-)

مثل קֿלֿ "سلم"

وتقابل الضمة في اللغة العربية وتحل مكانها

الشروق في العبرية الحديثة .

٢ - الضمة الطويلة קֿ קֿ קֿ (-)

مثل קֿלֿ קֿלֿ קֿلֿ "محروس"

وتقابل الضمة التي تتلوها الواو في العربية في نحو

"مدرسون"

٣ - الضمة القصيرة المعالة الى الفتح קֿ קֿ קֿ

أو קֿ קֿ קֿ (-)

مثل קֿ קֿ קֿ حكمة . وتقابل الحركة o

في اللغة الانجليزية .

٤ - الضمة الطويلة المعالة الى الفتح חזלם أو חזלם (ז)
 أو نقطة أعلى يسار الحرف مثل :

لا זלה " مهاجر " و זב " معظم "

د - السكون : זלזל (ז)

مثل : זלזל " رقم " זלזל لا " أربع "

ثانياً : الحركات المركبة :

هذه الحركات خاصة بالحروف الخلفية وهي عبارة عن حركة بسيطة تضاف الى السكون وهي نصف حركة . وهذه الحركات هي :

أ - حاطف بتاح : זזז (ז-)

وتنطق فتحة قصيرة مثل : זזז " أنا "

ب - حاطف قانس : זזז (ז)

وتنطق ضمة قصيرة معالة الى الفتح مثل

זזז " الظهر "

ج - حاطف سيجول : זזז (ז:)

وتنطق كسرة قصيرة معالة مثل זזז

" الله "

ملحوظات :

١ - تكتب هذه الحركات تحت الحرف باستثناء الضمة الصريحة الطويلة ז والضمة الطويلة المعالة الى الفتح ז

فأنهما تكتبان على يسار الحرف .
والضمة الطويلة المائلة الى الفتح (ˆ) فأنها تكتب على
يسار الحرف .

٢ - اذا كان الحرف المشكل بالحولم (ˆ) سيئنا مثل

كـاره " أو " شاني " توحد النقطتان

(نقطة الحركة ونقطة السين) وتصيران نقطة واحدة .

واذا كان الحرف التالي للحرف المشكل بالحولم هــ

الشين توحد نقطتا الحركة والشين مثل

" موسى " واذا وقعت الحولم قبل السين أو بعد الشين

تكتب كالمعتاد مثل لا يصنع أو صانع

و يحرس أو حارس .

٣ - اذا كان الحرف المحرك بالحولم هو الواو وتوضع هذه الحركة

فوق الواو وليس على يسارها مثل لا

" ذنب أو اثم " واذا كان الحرف المحرك بالحولم هــ

الحرف السابق للواو وضعت الحولم فوق الواو أيضا مثل

مقرض .

السكون

علامة السكون في العبرية هي (◌) مثل לב ⁴
ابني בני " نفس " ولا يرسم السكون نفسى
الحرف الاخير من الكلمة مثل לב " قلب " ◌
و ◌ " دم " لان اللغة العبرية غير معرفة فكسل
كلماتها تنتهى بالسكون فى معظم الاحيان . ويستثنى من ذلك
حرفا الكاف وحرف التاء فانهما يشكلان بالسكون فى آخر الكلمة .
تشكل الكاف والخاء دائما بالسكون فى آخر الكلمة مشـ
طريق לב ◌ وكسى ◌
أما التاء فانها تشكل بالسكون فى اخر الكلمة فى بعض الاحيان مثل
 ◌ " أنت " ◌ " قلبت " ◌
ولا تشكل بالسكون فى احيان اخرى مثل ◌
" كاتبة " .

ومن الصعب تحريك الحروف الحلقية " وهى الالف والهاء والعين
والحاء " بالسكون ولهذا تحرك بنصف حركة أى بحركة مركبة من
السكون وحركة اخرى بسيطة مثل ◌ " احجار " ◌
" يجمع " ◌
والسكون فى اللغة العبرية نوحان هما :

١ - السكون الساكن : وهو السكون الذى يقابل نظيره نفسى
اللغة العربية ويسمى بالعبرية ◌ ◌

• تلميذ

אֵי סִקוֹן סָאָן מִשְׁלֵי : תְּלִמִיד
• עִבְרִי •

٢ - السكون المسموع وهو السكون الذي يصعب لفظه مثل
السكون في اللغة العربية ولهذا يلفظ كسرة قصيرة خفيفة
ويسمى في العبرية שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ أي
سكون متحرك •

ويقع السكون المسموع في أول المقطع • أما السكون الساكن
فيقع في آخر المقطع ففي كلمة שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ
• حراس • السكون مسموع لأنه يقع في أول المقطع أما
السكون في שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ • يحرس • فهو
سكون ساكن لأنه يقع في آخر المقطع •
ويكون السكون مسموعا في المواضع الآتية :

١ - أول الكلمة مثل :

רחוב شارع שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ ادرس

٢ - بعد الحركة الطويلة غير المنبورة مثل :

שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ يحرسون أو حراس
שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ سقطوا

وإذا كانت الحركة الطويلة منبورة فإن السكون يكون ساكنا

مثل : שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ فمن שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ שִׁבּوּץ اذهب

ويكون السكون ساكنا بعد الحركات القصيرة مثل :

שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ تلميذ שִׁבּוּץ שִׁבּוּץ يحرس

٣ - يلفظ سكون الحرف المشدد سكوناً مسموحاً مثل :

موزع البريد " آخرس " □ ٦٦ ٦٦

إذا التقى سكونان في وسط الكلمة كان الأول منهما ساكناً

والثاني مسموحاً ، لأن السكون الأول يقع في آخر المقطع والثاني في أول المقطع التالي .

أمثلة :

تقرأون
كتابكم

٦٦ ٦٦ ٦٦
٦٦ ٦٦ □

وفي آخر الكلمة يكون السكون غير مسموح ، وقد يقع في آخر الكلمة
سكونان ساكنان مثل [٦٦] " النفط "

" حفظت أو حرست "

٦٦ ٦٦ ٦٦

التشديد - דִּגְוֹ

علامة التشديد هي نقطة ترسم في داخل الحرف مشمسلا

דִּגְוֹ "جندی" وينقسم قسمين هما :

١ - التشديد الثقيل דִּגְוֹ דִּגְוֹ

ويدل على ضرورة تضعيف الحرف مثل דִּגְוֹ

"ساعن البريد" "طيار"

٢ - التشديد الخفيف דִּגְוֹ דִּגְוֹ

ويستعمل في ستة حروف فقط هي

כ - ג - ד - ה - ו - ז

ويدل على ضرورة نطقها نطقا شديدا . وعدم وجود

التشديد الخفيف في هذه الحروف يدل على ضرورة نطقها

نطقا رخوا . وبهذا تنطق نطقين على النحو التالي :

(= v)	ח	ב	כ
	ג	ג	ג
	ד	ד	ד
	ה	ה	ה
	ו	ו (= p)	ו
	ז	ז	ז

وتنطق حروف כ , ג , ד , ה , ו , ז نطقا شديدا

إذا رفعت

أول الكلمة أو بعد حرف ساكن هـ أى محرك بالسكون الساكن مثل هـ

בֵּית "بيت" יָבֵית "بيتي" בֵּית "بيت"
בֵּית "بيتي" בֵּית "بيتي" בֵּית "بيت"
בֵּית "بيتي" בֵּית "بيتي" בֵּית "بيت"

ومن الملاحظ أن اللغة العبرية الحديثة كفت عن نطق

الحروف א - ט - כ نطقا رخوا . وهذا صارت

تنطق نطقا شديدا في جميع الأحوال .

ويستعمل التشديد الثقيل في حروف א , ג , ד , כ , פ , ט

أيضا ، وندند تنطق نطقا شديدا مضعفا مثل אָ , גָ , דָ , כָ , פָ , טָ

نجار " אָבֵן " تكلم أو تحدث " אָבֵן "

قص " אָבֵן "

ويمكن معرفة نوع التشديد في هذه الحروف من أنه إذا كان

مسبقا بحرف متحرك فهو تشديد ثقيل ، وإذا كان مسبقا بحرف

ساكن فهو تشديد خفيف .

الفتحة المسروقة פֿתַח גַּנְבָה

إذا كان آخر حرفين حروف الكلمة هو الهاء أو الحاء أو العين مسبوقة بحركة طويلة غير القاص ، يشكل هذا الحرف بالفتحة القصيرة التي تلفظ قبل الحرف مثل :

גַּלֵּי صديق פֿלֵיגֵן מוֹשֵׁל

ويسمى اليهود هذه الفتحة : الفتحة المسروقة لأنه يحرك بها حرف مسروق غير موجود .

المبيق פֿיִק

لا تظهر الهاء الساكنة من حيث النطق في آخر الكلمة مثل פֿתַח (ما) وعندما يراد أن تكون هذه الهاء ظاهرة مسموعة توضع فيها نقطة تسمى المبيق (بالعبرية פֿיִק) مثل פֿתַח " ارتفع " פֿתַח " حصانها "

القاصر حاطوف פֿאָטוּפֿ

إذا وقعت الفتحة الطويلة (القاص) في مقطع مخلق غير منبور تنطق ضمة مائلة إلى الفتح وتسمى פֿאָטוּפֿ

مثل :
פֿאָטוּפֿ أذنان פֿאָטוּפֿ حكمة
פֿאָטוּפֿ الظهر פֿאָטוּפֿ

وإذا وقعت هذه الفتحة في مقطع مفتوح أو في مقطع مغلق منبسط
تنطق فتحة طويلة مثل אָרַח قال ،
قلب אָרַח

المقيف אָרַח

المقيف خط أفقي يوضع بين كلمتين للدلالة على العلاقة الوثيقة بينهما من حيث المعنى. وتعتبر الكلمتان عندئذ كلمة واحدة. وتحذف نبرة الكلمة الأولى ويكتفى بنبرة الكلمة الثانية وتتغير حركات الكلمة الأولى نتيجة لحذف النبرة فتتغير الحركات الطويلة المنبسورة الواقعة قبل المقيف فمثلاً : الألف في كلمة אָלֶף تشكل بالسيجول مكان الصيرة في حالة وجود مقيف بين هذه الكلمة والكلمة التالية لها مثل :

صوتى אָלֶף-קוֹלִי

وتكثر العبرية الحديثة من استعمال المقيف مثل :

دراسة التوراة תּוֹרָה-לְמִדָּה

علم الطبيعة $\text{תּוֹרַת-הַטִּבְעָה}$

أما العبرية القديمة فأنها لا تستعمل المقيف في أغلب الأحيان إلا بين الكلمات القصيرة جداً مثل :

كل ماله $\text{אָת-כָּל-אֲנִשְׁכֶּךָ-לוֹ}$

اداة التعريف

لا تستعمل اداة خاصة للتكثير في اللغة العبرية . فيقال
 סֵפֶר بمعنى حمان و סֵפֶרָה بمعنى " يوم " ،
 واداة التعريف هي الهاء المشكلة بالبائع مع تشديد الحرف الاول
 من الاسم المعرف مثل : -

סֵפֶר	כֵּתָב	סֵפֶר	כֵּתָב
סֵפֶר	כֵּתָב	סֵפֶר	כֵּתָב
סֵפֶר	כֵּתָב	סֵפֶר	כֵּתָב
סֵפֶר	כֵּתָב	סֵפֶר	כֵּתָב

وإذا كان الحرف الاول في الاسم المعرف هو الراء أو
 احد حروف الحلق فإن هاء التعريف تشكل حسب قواعد خاصة لان
 هذه الحروف لا يمكن تشديدها وهذه القواعد هي : -

(أ) تشكل هاء التعريف بالقامص إذا كان الحرف الاول من
 الاسم المعرف هو : -

أ - الراء أو الألف مطلقا مثل :

אָב	אָב	אָב	אָב
אָב	אָב	אָב	אָב
אָב	אָב	אָב	אָב
אָב	אָב	אָב	אָב

(ب) العين المشكلة بأية حركة غير القامص أو المشكلة بالقامص
 بشرط ان تكون منبورة مثل : -

المدينة مَدِينَةٌ مَدِينَةٌ مَدِينَةٌ
 السحاب سَحَابٌ سَحَابٌ سَحَابٌ
 العنب عِنَبٌ عِنَبٌ عِنَبٌ

ج - الهاء المنبورة المشكلة بالقامص مثل : -

الجبل جَبَلٌ جَبَلٌ جَبَلٌ

(٢) تشكل هاء التعريف بالسيجول اذا كان الحرف الاول من الاسم المعرف هو : -

أ - العين غير المنبورة المشكلة بالقامص مثل : -

الفقير فَاقِرٌ فَاقِرٌ فَاقِرٌ
 السحب سَحَبٌ سَحَبٌ سَحَبٌ

ب - الهاء غير المنبورة المشكلة بالقامص مثل : -

الجبال جِبَالٌ جِبَالٌ جِبَالٌ

ج - الحاء المشكلة بالقامص أو الحاطف قامص مثل :

الحكيم حَكِيمٌ حَكِيمٌ حَكِيمٌ
 الشهر شَهْرٌ شَهْرٌ شَهْرٌ

(٣) تشكل هاء التعريف بالباتح اذا كان الحرف الاول من الاسم المعرف هو الهاء أو الحاء المشكلتين بغير ما ذكر مثل : -

הורים וּלְדָאן הַהוּרִים הַהוּרִים
 חֶדֶשׁ שֶׁחַר הַחֶדֶשׁ הַחֶדֶשׁ
 الشهر شهر الشهر شهر

وتغيير حركات بعض الاسماء عندما تعرف بها التعريف مثل:

ארץ ארץ-ארץ ארץ-ארץ ארץ-ארץ
 חג חג-عيد חג-عيد חג-عيد
 العيد العيد العيد العيد العيد العيد

واذا وقع قبل الاسم المعرف احد الحروف المتصلة تحذف

هاء التعريف وبشكل الحرف المتصل بحركتها مثل :-

בית בית הַבַּיִת הַבַּיִת הַבַּיִת
 الرجل الرجل הַרְגֵל הַרְגֵל הַרְגֵל
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 للرجل للرجل للرجل للرجل

استعمال هاء التعريف:

(1) لا تعرف اسماء الاشخاص والشعوب أو البلاد مثل :-

דָּוִד דָּוִד דָּוִד דָּוִד
 סֻמְרַיִם סֻמְרַיִם סֻמְרַיִם סֻמְרַיִם
 סִמְרַיִם סִמְרַיִם סִמְרַיִם סִמְרַיִם
 סִמְרַיִם סִמְרַיִם סִמְרַיִם סִמְרַיִם
 داود داود داود داود
 مصر مصر مصر مصر
 اسرائيل اسرائيل اسرائيل اسرائيل

(2) اذا كان الاسم المعرف مركبا دخلت هاء التعريف على

الجزء الثاني منه مثل בֵּית הַסֵּפֶר בֵּית הַסֵּפֶר בֵּית הַסֵּפֶר
 المدرسة المدرسة المدرسة المدرسة
 בֵּית הַסֵּפֶר בֵּית הַסֵּפֶר בֵּית הַסֵּפֶר בֵּית הַסֵּפֶר
 מקום מקום מקום מקום
 מקום מקום מקום מקום

٤) اذا كان الاسم موصوفاً فإن هاء التعريف تدخل على كل من
الصفة والموصوف مثل :

אִישׁ טוֹב רֵגֶל טִיב הָאִישׁ הַטּוֹב הַרֵגֶל הַטִּיב
סֵפֶר לָבָן כְּתָב אֲבִיז הַסֵּפֶר הַלָּבָן הַכְּתָב הָאֲבִיז

تدريب :

ادخل هاء التعريف على الاسماء الآتية :

פָּנִי	فقير	לַיָּל	كسول	הַחֹב	شارع
אָזַר	نور	אָח	أخ	חֹלָה	مريض
קָזַק	قوى	אָחֹת	أخت		

الضائر الشخصية المنفصلة

الضائر الشخصية المنفصلة في العبرية الحديثة هي :-

نحن	אֲנִי	أنا	אֲנִי
انتم	אַתָּה	أنت	אַתָּה
انتن	אַתָּם	أنت	אַתָּם
هم	הוא	هو	הוא
هن	היא	هي	היא

ولا يستعمل المشى من هذه الضائر في هذه اللغة وتدل

صيغة الجمع على كل من المشى والجمع ، فالصيغة $\square \square$ تدل على
معناها هم وهما أيضا وكذلك الصيغة $\square \square$ جمع الانات والمثنى المؤنث .

امثلة :

أنا طبيب مصري	אֲנִי רוֹפֵא מִצְרַיִם
انت تلميذ مجتهد	אַתָּה תַּלְמִיד חֲרוּץ
انت مدرسة طيبة	אַתָּ מוֹרְתָה טוֹבָה
هو ضعيف اعزى	הוא אדומים זָקֵן
هي بنت صغيرة	היא בַּת צְעִירָה
نحن فلاحون	אֲנִיחֵנוּ אֶפְרָיִם
انتم تلاميذ مجتهدون	אַתָּם תַּלְמִידֵי חֲרוּץ

אִתְּךָ נְשִׁים יְפֹת . אַתְּנָם נְשֵׂאֵי כְּסִיּוֹת .
 הֵם שְׁנֵתִים יָדָה . הֵם יִשְׁרְיוֹן שְׂאִיָּא
 הֵן אֹכְלוֹת גְּבִינָה הֵן יֹאכְלֵן גִּבְנָא וְחֵיזָא
 עִם לֶחֶם .

وتكون هذه الضمائر منفصلة دائما ولا تتصل الا بواو العطف
 أو هاء الاستفهام أو اسم الموصول مثل :

אֲנִי וְאַתָּה אֲנִי וְאַתָּה
 הֲאֵתָּה הֲיָדָה הַמְּוֹרָה ? הֲאֵתָּה הֲיָדָה הַמְּוֹרָה ?
 זֶה הֲיָדָה הַעֲפָרוֹן זֶה הֲיָדָה הַעֲפָרוֹן
 כֹּתֵב בּוֹ . כֹּתֵב בּוֹ .
 هذا هو قلم الرصاص الذي يكتب به .

اسم الاشارة

اسماء الاشارة في اللغة العبرية للقريب هي :

	זֶה	للمفرد المذكر مثل
هذا رجل	זֶה אִישׁ	
	זֵאת	للمفرد المؤنث مثل
هذه امرأة	זֵאת אִשָּׁה	
	אֵלֶּה	للمجمع المذكر والمؤنث مثل
هؤلاء تلاميذ	אֵלֶּה תְּלָמִידִים	

אֵלֶּה תִּלְמִידוֹת הוֹלָא תְּלִמִּידוֹת

وتستعمل الضمائر الشخصية المنفصلة للغائبين كأسماء

إشارة للبعيد :

ההוא ذلك مثل :

ذلك الرجل

הָאִישׁ הַהוּא

היא تلك مثل :

تلك المرأة

הָאִשָּׁה הַיָּהּ

ההם أولئك مثل :

أولئك التلاميذ

הַתְּלָמִידִים הָהֵם

ההן أولئك مثل :

أولئك التلميذات

הַתְּלָמִידוֹת הָהֵן

اسم الموصول

اسم الموصول هو אֲנִיכָר للمفرد والجمع المذكور

والمؤنث على السواء مثل :

זֶה הוּא הַתְּלָמִיד אֲשֶׁר לָמַד אֶת

הַשָּׂפָה הָעֵבְרִית.

هذا هو التلميذ الذي تعلم اللغة العبرية .

בְּחֲנוּת אֲשֶׁר בְּרָחוּב הַזֶּה
אֵין דִּיךְ

لا يوجد خبر في الحانوت الذي في هذا الشارع .
מַה יֵשׁ בְּכּוֹס הַהֵיא אֲשֶׁר
עַל הַשְּׁלֶחָן ?

ماذا يوجد في تلك الكأس التي على المنضدة .
אֱלֹהֵי הֵם הַסְּפָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַשְּׁלֶחָן

هذه هي الكتب التي كانت على المنضدة .
אֱלֹהֵי הֵן הַפְּרוֹת אֲשֶׁר הָיוּ בַּשָּׂדֶה .
هذه هي البقرات التي كانت في الحقل .

ويختصر אֲשֶׁר אֶלֶף مع تشديد الحرف الأول
في الكلمة التالية ان كان حرفا غير حلقى . وان كان حرفا حلقيا
فأنة لا يشدد . وهذا الاختصار نادرا جدا في العهد القديم
ولكنه شائع في العبرية الحديثة .

امثلة :

זֶה הוּא הָאֶפֶר שֶׁקָּנָה אֶת הַפְּרָה .
هذا هو الفلاح الذي اشترى البقرة .

מַה שֵׁם הַיֶּלֶד הַקָּטָן שֶׁהָיָה לְפִנֵּי
הַצְּהָרִים בִּבְנֵן ?
ما اسم الولد الصغير الذي كان في الحديقة قبل الظهر ؟

واو المعطوف

تستعمل الواو في العبرية لعطف اسم على اسم أو لعطف فعل على آخر. وإذا عطف الواو اسما على آخر فإنها تشكل حسب القواعد الآتية :

(١) تشكل عادة بالسكون مثل :

סַאֵיר וְסַאֵירָה

سبير وسيرة

(٢) تشكل بالشروق إذا كان الحرف الأول من الاسم المعطوف عليه احد الحروف الشفهية أو محركا بالسكون مثل :

רָבָה וְגַבִּינָה

مرى وجين

סֵפֶר וְיַחְבֵּרָה

كتاب وكراسة

לֶחֶם וּבֶשֶׂר

خبز ولحم

כֶּלֶב וּפְרָה

كلب وبقرة

פֶּרַח וְרֹדָד

زهرة وردة

وتنطق الواو كالألف المحركة بالشروق .

(٣) تشكل بالحيرق إذا كان الحرف الأول في الاسم المعطوف

بـاء مشكلة بالسكون . ويحذف سكون الباء مثل :

חֵיפָה וִירֵדוּשָׁלַיִם

حيفا والقدس

(٤) اذا كان الحرف الاول في الاسم المعطوف — محركا
 بحركة مركبة تشكل واو العطف بالحركة البسيطة مثل :

انت وانسا
 أيام وشهور
 اليزاهيم، واليعمار

אָפֶּה יַאֲנִי
 לַיָּמִים וְלַחֳדָשִׁים
 אֵיזָהִים וְאֵימָר

الاسم

معظم الاسماء ذات ثلاثة حروف أصلية مثل :

• كلام - شئ •

סֹפֶר • קָטָב •

وبعضها ثنائي مثل :

• معجم •

אָב • אָבֶּב •

وبعضها الآخر رباعي أو خماسي مثل :

• عقرب •

קָדָם • קָדָם - פָּאָס •

• تلغراف - برقية •

צִפְרֵיטֶל • צִפְרֵיטֶל •

وينقسم الاسم من حيث النوع الى مذكر ومؤنث • ومن حيث

العدد الى مفرد وثنى وجمع :

التذكير والتأنيث

لا ينتهي الاسم المذكر بنهاية تدل عليه مثل :

אִישׁ رجل סוֹבֵל حمان

هذا باستثناء بعض الاسماء المذكرة التي تنتهي بالنهاية

מִצְרָה حقل מוֹרָה مدرس

أما المؤنث فكثيرا ما ينتهي بنهاية تدل عليه . وهذه النهايات

هي :

١ - תָּה مثل מוֹרָה مدرسة

דוֹרָה عمة أو خالة .

٢ - תּוֹת مثل כּוֹתְבוֹת كاتبة

מְחַבְּרוֹת كراسه .

٣ - יוֹת مثل מְצַרֵּיִת مصرية

מְיַכּוֹנֵיִת سيارة .

٤ - יוֹתּוֹת مثل בְּחִירוֹת شباب

חַנוּתּוֹת حانوت .

والاسماء المؤنثة هي :

١ - اسماء الاشخاص والحيوان مثل :

אִם أم יַעֲזָרָה معزة .

٢ - اسماء المدن والقرى والبلاد مثل :

קְהֵלֶךָ القاهرة יְרוּשָׁלַיִם القدس

وكذلك الاسماء الدالة على المدن والبلاد مثل :

لاير مدينة ٢٦٦٦ بلد أو ارض

٣ - أسماء اعضاء الجسم وصفة خاصة الاعضاء المزوجة مثل :

لاير٦٦ لسان ٢٢٦٦ أذن

وقد تختلف صيغة المذكور عن صيغة الموث تماما مثل :

٢٦٦٦ أب ٢٦٦٦ أم
٢٦٦٦ عريس ٢٦٦٦ عروس

التثنية والجمع

المثنى

ينتهى المثنى فى حالة الاطلاق بالنهاية — ٢٦٦٦

مثل ٢٦٦٦ يد ٢٦٦٦ يدا
٢٦٦٦ يوم ٢٦٦٦ يومان

ويستعمل المثنى فى العبرية استعمالا محذودا فيقتصر

على طائفة معينة من الاسماء هى التى تدل على الاشياء المزوجة

سواء اكانت مزوجة بطبيعتها أو صنعت كذلك. وتشمل الاشياء

المزوجة ما يلى :

١ - اعضاء الجسم المزوجة :

٢٦٦٦ اذن ٢٦٦٦ اذنان
٢٦٦٦ جناح ٢٦٦٦ جناحان

٢ - الملابس المزودة مثل :
נעל נעלים

٣ - الآلات المزودة مثل :

מאזניים ميزان מלקקים
ولا مفرد لهذين الاسمين

٤ - الاعداد المضاعفة مرتين مثل :

אננות اثنتان אננות
מאתנות مائتان מאתנות

٥ - الاشياء المضاعفة مرتين مثل :

פעמים مرة פעמים

جمع المذكر

ينتهي جمع المذكر بالنهاية -

في حالة الاطلاق مثل ،

حصان	סוסים	حصان	סוס
كواكب	כוכבים	كوكب	כוכב

ولم تتغير صيغة هذين الاسمين عندما لحقت بهما نهايئة

جمع المذكر ، ولكن في بعض الاحيان تتغير صيغة المفرد عندما تجتمع

جمع مذكر مثل :

ثمة أسماء لها جمعان مثل :

انهار	נהר נְהָרִים , נְהָרוֹת	נְהָר
سنوات	שנה שָׁנִים , שָׁנוֹת	שָׁנָה

كما أن هناك أسماء لا تجتمع وهي اسم جمع لأنها تدل على معنى الجمع وإن كانت بصيغة المفرد مثل :

يقر	בקר	זאן	זאן
		نرأب	נרأב

الصفة יָפִים יָפִים

الصفة اسم يصف الاسم الموصوف . وهي تتبع الموصوف من حيث الجنس والعدد . وتنتهي بعض الصفات بنهايات خاصة مثل الصفة

• جميلة • יָפִיה
 وتوث وتجمع كالاسم الموصوف تماما
 المذكر יָפִי
 فيقال יָפִיה جميلة
 • יָפִים , יָפוֹת

ومن الصفات التي لا تنتهي بنهاية خاصة :

حسن	טוב
كبير أو عظيم	גדול

استعمال الصفة :

١ - اذا وصفت الصفة اسمين أو أكثر فأنها تكون جمع مذكر لو كان احد هذه الاسماء أو بعضها أو كلها مذكرا مثل :

הַיְלָדִים הַיְהוּדִים הַיְצְלָאִים
الولد والبنت الصغيران

הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת הַתְּרוֹצִים

التلاميذ والتلميذات المجتهدون

٢ - اذا كان الموصوف مضافا فإن الصفة تأتي بعد المضاف اليه
مثل :

צָבָא מִצָּרִים הַגְּבוּר
גֵּן הַחַיּוֹת הַגָּדוֹל
جيش مصر البطل
حديقة الحيوان الكبيرة

٣ - تضاف الضمة الى الموصوف للدلالة على صفة من صفات جسمنة
أوزانه مثل נֶקֶל כִּפִּים
• نظيف الكفين أو نظيف اليد

٤ - تستعمل الاضافة احيانا للدلالة على الوصف مثل :
כֶּלִי זָהָב
آنية من ذهب

النسب

تلحق البياء بأخر الاسم للدلالة على نسبتته الى شيء أو
مكان معين . وفي اغلب الاحيان يطرأ تغيير على آخر الاسم
عندما تلحق به ياء النسب .

فمثلا الاسم בְּיָרֵךְ □
عندما تلحق به ياء النسب يصير בְּיָרֵךְ بمعنى "مصري"
وكذلك רֹסְיָה "روسيا" يصير רֹסְיָה
بمعنى "روسى" .

ويصاغ المفرد الموثث من مثل هذه الاسماء باضافة النهاية

־וֹת مع تشديد الباء للعقل . والنهاية ־וֹת

لغير العاقل فيقال :

אִשְׁתֵּי רֹסְיָה امرأة روسية
 שָׂפְהַ רֹסְיָה لغة روسية

وينتهى جمع المذكور بالنهاية ־וֹת □ أو

־וֹת □ وجمع الموثث بالنهاية ־וֹת □

للعاقل وغيره فيقال רֹסְיָה □ أو רֹסְיָה □ ،
و רֹסְיָה □

وهذه بعض الأمثلة

יהודה	גרמניה	אנגליה	الاسم المنسوب اليه
יהודי	גרמני	אנגלי	المفرد الذكور
יהודיה	גרמניה	אנגליה	المفرد المؤنث
יהודיות	גרמניות	אנגליות	أو
יהודים	גרמנים	אנגלים	جمع المذكر
יהודיים	גרמניים	אנגליים	أو
יהודיות	גרמניות	אנגליות	جمع المؤنث

الاضافة

تستعمل في اللغة العبرية الحديثة ثلاث طرق لاضافة

الاسم الى اسم آخر . وهذه الطرق هي :

الطريقة الاولى :

أن يلي المضاف اليه المضاف مباشرة كما هو الحال في

اللغة العربية . وتغيير صيغة المضاف في أغلب الاحيان نتيجة

لهذه الاضافة ، فالاسم דָּבָר 'كلام - شي' مثلا

تتغير صيغته عندما يضاف الى اسم آخر مثل מֶלֶךְ 'ملك'

فيقال : דָּבָר הַמֶּלֶךְ 'كلام الملك'

هنا صارت فتحة الدال الطويلة سكونا ، وفتحة الباء الطويلة

فتحة قصيرة . وكذلك الاسم פֶּה 'فم' عندما يضاف

الى اسم آخر تصير الهماء 'يا' مثل פֶּה הַיָּלָד

'فم الولد' . والغرض من هذا التغيير هو تقصير حركات المضاف ،

لان المضاف والمضاف اليه يعتبران كلمة واحدة .

ولا تتغير صيغة المضاف في بعض الاحيان مثل :

מֶלֶךְ 'ملك' * מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ 'ملك ماهر'

סֵפֶר 'كتاب' * סֵפֶר הַסֵּפֶר 'كتاب التوراة'

نلاحظ ان صيغتي الاسمين المضافين מֶלֶךְ و סֵפֶר

لم تتغيرا في حالة الاضافة .

وإذا كان المضاف مفردا مذكرا اقتصر التغيير على حركات

الاسم فقط ويتضح هذا من اضافة الاسمين קָרַן و פָּנָה اللذين سبق ذكرهما . وإذا كان مفردا مؤنثا ينتهي بالنهاية קָרַנָה قلبت الهاء تاء ، وصارت الفتحة الطويلة السابقة لها فتحة قصيرة في بعض الأحيان وكسرة قصيرة مائلة في أحيان أخرى ، مثل :

מְשַׁלָּה "حكومة" מִשְׁלָלוּת בְּשַׁרְיָאֵל "حكومة اسرائيل"
 פָּרָה "بقرة" פָּרַת קָאֵכֶר "بقرة الفلاح"

وإذا كان المضاف جمع مذكر حذفت ميم الجمع ، وصارت نهاية هذا الجمع — بدلا من — مثل :

דְּבָרִים "كلام" $\text{דְּבָרֵי הַמֶּלֶךְ}$ "كلام الملك"
 סָבִיב "حصن" סָבִיב הָאֵי "حصن الرجل"

ونلاحظ أن التغيير في דְּבָרִים نتيجة

للاضافة لم يقتصر على نهاية الجمع فقط بل تعداه الى حركات الاسم الأخرى ، فقد صارت الفتحة الطويلة سكونا . أما التغيير في صيغة الجمع סָבִיב فقد اقتصر على نهاية الجمع فقط .

وإذا كان المضاف جمع مؤنث فإن نهاية الجمع — لا تحذف بل تظل على حالها . أما حركات الاسم فإنها تتغير

في بعض الأحيان مثل

יְלָדוֹת • בָּנִים • יְלָדוֹת הָאֵשׁ • יְלֵמִינַת הַזֶּהֱל

ولكنها لا تتغير في أحيان أخرى مثل

תְּלִמֵי דוֹת • תְּלִמֵינַת

תְּלִמֵי דוֹת בֵּית הַסֵּפֶר • תְּלִמֵינַת הַמְדֵרֶסֶה

פְּרֻחַת בְּרָאָה • פְּרֻחַת הָאֶפֶר • בְּרָאָה הַפְּלָח

ويعرف بالها • التلطف اليه فقط دون المضاعف لأنه معروف

بالإضافة ، فلا يحتاج الى تعريف

أمثلة

رئيس الحكومة أو رئيس الوزراء
رئيس الدولة

רֵאשׁ הַמְּשָׁלָה
רֵאשׁ הַמְּדִינָה

الطريقة الثانية: استعمال ל

كلمة ל مركبة من عنصرين هما اسم الموصول ל

والحرف المتصل ל (اللام) و ל اختصار ל

وشددت اللام في ל ^{قبل اللين} نتيجة لاختصار اسم الموصول

وتوضيح كلمة ל بين التلطف والمضاعف اليه • وفي هذه

الحالة يجب تعريف كل منهما ، مثل :

הַסֵּפֶר שֶׁל הַתְּלָמִיד • كتاب التلميذ

הַפְּרָה שֶׁל הָאֶפֶר • بقرة الفلاح

• تلاميذ المدرسة •

הַתְּלִמִּידִים שֶׁל
בֵּית הַסֵּפֶר

• بقرات الفلاح •

הַבָּקָרֹת שֶׁל הַפְּרָדִים

ونلاحظ ان **שֶׁל** لا تتغير . وكذلك لا تتغير صيغة

المضاف مطلقا .

وإذا كان المضاف اليه ضميرا فإنه يحذف مع **שֶׁל**

على النحو التالي :

حصاني	חֲסוּם שֶׁלִּי
حصانك	שֶׁלְּךָ ~
حصانك	שֶׁלְּךָ ~
حصانه	שֶׁלָּהּ ~
حصانها	שֶׁלָּהּ ~
حصاننا	שֶׁלְּנוּ ~
حصانكم	שֶׁלְּכֶם ~
حصانكن	שֶׁלְּכֶן ~
حصانهم	שֶׁלָּהֶם ~
حصانهن	שֶׁלָּהֶן ~

الطريقة الثالثة : استعمال **שֶׁל** مع اضافة المضاف الى
الضمائر .

وهذه الطريقة ليس لها نظير في اللغة العربية . ويضاف

الى المضاف ضمير يطابق المضاف اليه من حيث التذكير والتأنيث ،
والافراد والجمع . وفي هذه الحالة لا يعرف المضاف به الـ
التعريف ، ويكتفى بتعريفه باضافة الضمير اليه .

أمثلة :

• كتاب التلميذ	ספר של התלמיד
• كتاب التلميذة	ספרה של התלמידה
• كتاب التلاميذ	ספרם של התלמידים
• كتاب التلميذات	ספרן של התלמידות

إضافة الاسم الى الضمير

يضاف الاسم الى الضمير كما يضاف الى الاسم الظاهر .
 وفي أغلب الاحيان تتغير صيغته نتيجة لهذه الاضافة ، فالاسم

כָּתִיבְךָ مثلا يضاف الى الضمير على النحو التالي : כָּתִיבְךָ

كلامي * כָּתִיבְךָ * كلامك *

فهنا صارت الفتحة الطويلة في ال ال سكونا . وكذلك الاسم

סָפַרְתָּ * كتاب * يضاف الى الضمير على النحو التالي :

סָפַרְתָּ * كتابي * סָפַרְתָּ * كتابك *

والاسماء التي تتغير صيغتها عندما تضاف الى الاسم

الظاهر تتغير صيغتها عندما تضاف الى الضمير أيضا . وهذا

يتضح من اضافة اسم مثل סָפַרְתָּ الى الضمائر، فهو

يضاف على النحو التالي :

חמאנא	חמאני	סָפַרְתָּ
חמאנכ	חמאנכ	סָפַרְתָּ
חמאנכ	חמאנכ	סָפַרְתָּ
חמאנכ	חמאנ	סָפַרְתָּ
חמאנכ	חמאנא	סָפַרְתָּ

ومن الملاحظ ان السكون مسموع (أو متحرك) في

סָפַרְתָּ ו סָפַרְתָּ ו סָפַרְתָּ

ولهذا ينطق الحرف التالي له خاء ولا ينطق كافا .

وإذا كان الاسم المضاف إلى الضمائر مفردا مؤنثا ينتهي
 بعلامة التانيث ة فإن الهاء تصير تاء، ويتضح هذا
 من إضافة الاسم دودتة مثلا إلى الضمائر:

عمتنا	دودتة	عمتي أو خالتي	دودتة
عنكم	دودتكم	عنك	دودتكم
عنكن	دودتكن	عنك	دودتكن
عنهم	دودتهم	عنه	دودتهم
عنهن	دودتهن	عنهما	دودتهن

وتحذف ميم جمع المذكر عندما يضاف إلى الضمير:

حمتنا	حمتي	حمتك	حمتكم
عنكم	عنك	عنك	عنكم
عنكن	عنك	عنه	عنهم
عنهم	عنهما		
عنهن			

ولا تلفظ اليا في سرسير ، تلفظ هذه الكلمة
 سوسار . وعندما يضاف جمع المؤنث إلى الضمير لا يحذف أي حرف
 من نهاية الجمع - كن بل تظل هذه النهاية كما هي .
 وتحم اليا، وهي نهاية جمع المذكر المضاف بين النهاية كن
 والضمائر المتصلة على النحو التالي:

מאתא	דודותינך	עמתי	דודותי
עמאתך	דודותיכם	עמאתך	דודותיך
עמאתן	דודותיכן	עמאתי	דודותיך
עמאתם	דודותיהם	עמאתי	דודותיך
עמאתימן	דודותיהן	עמאתה	דודותיך

وإذا ما يضاف المثنى إلى الضمير فإنه يعامل معاملة جمع المذكر تماماً مثل :

ידא	ידאי	ידאי	ידאי
		 الخ .

والاسم المضاف إلى الضمير معرف بالإضافة ولا يجوز أن تدخلها في التعريف عليها ولكن يجب أن تعرف صفته بهذه الأداة مثل :

ידך	ידך	ידך	ידך
ידך	ידך	ידך	ידך
ידך	ידך	ידך	ידך

وإذا عطف على الاسم المضاف إلى الضمير اسم آخر مضاف إلى الضمير فإن الضمائر تضاف إلى المعطوف والمعطوف عليه ولا يكتفى بإضافتها إلى أحدهما دون الآخر مثل :

הנא לקח את בניך ואת בנותיך
 اخذ ابنائه وبناته .

تتلمذ
ר' למד
[א][ב][ג][ד][ה][ו][ז][ח][ט][י]
[כ][ל][מ][נ][ס][ע][פ][צ]

تتلمذ
ר' למד
[א][ב][ג][ד][ה][ו][ז][ח][ט][י]
[כ][ל][מ][נ][ס][ע][פ][צ]

تنقسم الحروف في اللغة العبرية قسمين :
 الأول : الحروف التي تكون متصلة دائما بالاسم أو الضمير
 التالي لها ويسميتها اليهود **אותיות קשורות** أي حروف النسب وهي الباء واللام وكاف التشبيه
[ב], [ל], [כ]

الثاني : الحروف التي لا تتصل بالاسم التالي لها بل تكون
 منفصلة عنه دائما، ولكنها تتصل بالضمير لان الضمير لا
 يمكن ان يكون منفصلا عن الحرف أو الاسم السابق له ..
 ومن هذه الحروف **ל** على **אל** الى
 وتشكل حروف القسم الأول بالسكون عادة مثل :

בבית הספר יש הרבה תלמידים

يوجد في المدرسة تلاميذ كثيرين

הוא נתן את הכסף לאיש עני

اعطى النقود لرجل فقير

הוא פתח כנסת לל

هو مخادع كعطب

وإذا كان الحرف التالي لهذه الحروف مشكلا بالتسكون

شكلت بالحيرق مثل :

הוא חכם כשלמה هو حكيم مثل سليمان

وإذا كان هذا الحرف الساكن هو الياء فإنها تشكل بالحسرق

ايضا مع حذف سكون هذه الياء مثل :

ايام الملك	יָמֵי הַמֶּלֶךְ
في ايام الملك	בְּיָמֵי הַמֶּלֶךְ
يهودا	יְהוּדָה
ليهودا	לְיְהוּדָה

وإذا كان الحرف التالي لها مشكلا بحركة مركبة شكلت

بالحركة البسيطة التي في هذه الحركة المركبة مثل :

كأسد	אֲרִי אֲסָד
وتستثنى من هذه القاعدة كلمة	אֲלֹהִים
فإن الحرف المتصل بها يشكل بالصيره مع حذف حركة الالف المركبة :	

بالله	אֱלֹהִים	لله	בְּאֱלֹהִים
-------	----------	-----	-------------

وإذا كان الاسم الذي تدخل عليه هذه الحروف معرفا بهاء

التعريف ، فإن الحرف يشكل بحركة هذه الهاء التي تحذف مثل :

في السماء	בְּשָׁמַיִם	السماء	שָׁמַיִם
للانسان	בְּאֲדָמָה	الانسان	אָדָם

وفي المثال الاول حذفت هاء التعريف ولكن لم يحذف تشديد

الشين الناتج عن دخولها على الاسم .

وإذا اتصلت هذه الحروف بالضمائر تشكل تشكيلا آخر على

النحو التالي :

לֵךְ
לָךְ
לְךָ
לָהּ
לָהֶן
לָכֶם
לָכֶן
לָהֶם
לָהֶן

לֵךְ
לָךְ
לְךָ
לָהּ
לָהֶן
לָכֶם
לָכֶן
לָהֶם
לָהֶן

בֵּי
בְּךָ
בְּךָ
בְּךָ
בְּךָ
בְּכֶם
בְּכֶם
בְּכֶם
בְּכֶם
בְּכֶם

בֵּי
בְּךָ
בְּךָ
בְּךָ
בְּךָ
בְּכֶם
בְּכֶם
בְּכֶם
בְּכֶם
בְּכֶם

בְּכֶם (אוּ בְּכֶם)
בְּכֶם
בְּכֶם

• أما الكاف فإنها لا تتصل بالضائر مثل كاف التشبيه العربية .
وتحل مكانها في العبرية / أداة التشبيه ^{القديمة} כִּלְכָל التي تقابل
أداة التشبيه " كما " في اللغة العربية . وتصرف כִּלְכָל
مع الضائر على النحو التالي :

• مثلنا •	כְּמוֹנֵךְ	• مثلی •	כְּמוֹנֵי
• متلكم •	כְּמוֹכֶם	• متلك •	כְּמוֹךְ
• متلكن •	כְּמוֹכֶן	• متلك •	כְּמוֹךְ
• مثلهم •	כְּמוֹהֶם	• مثله •	כְּמוֹהוּ
• مثلهن •	כְּמוֹהֶן	• مثلها •	כְּמוֹהָ

وتستعمل כְּמוֹהָ في العبرية الحديثة بدلا من

وتصرف مع الضمائر على النحو التالي :

כָּמוֹךְ

مثلنا	כָּמוֹתֵנוּ	مثلي	כָּמוֹתִי
ملككم	כָּמוֹתְכֶם	ملكك	כָּמוֹתְךָ
ملكنا	כָּמוֹתֵךְ	ملك	כָּמוֹתְךָ
مثلهم	כָּמוֹתֵם	مثلہ	כָּמוֹתֵם
مثلهن	כָּמוֹתֵן	مثلها	כָּמוֹתֶיהָ

حروف القسم الثاني : الحروف المنفصلة

تعامل بعض هذه الحروف عندما تتصل بالضمائر معاملة

جمع المذكر مثل :

الى	אֵלַי	على	עָלַי
الى	אֵלַי	على	עָלַי
اليك	אֵלֶיךָ	عليك	עָלֶיךָ
اليك	אֵלֶיךָ	عليك	עָלֶיךָ
اليه	אֵלָיו	عليه	עָלָיו
اليها	אֵלֶיהָ	عليها	עָלֶיהָ
الينا	אֵלֵינוּ	علينا	עָלֵינוּ
اليكم	אֵלֵיכֶם	عليكم	עָלֵיכֶם
اليكن	אֵלֵיכֶן	عليكن	עָלֵיכֶן
اليهم	אֵלֵיהֶם	عليهم	עָלֵיהֶם
اليهن	אֵלֵיהֶן	عليهن	עָלֵיהֶן

الحرف ׀

قد لا يتصل هذا الحرف بالاسم التالي له ، مثل

" من الله "

מִן הַאֱלֹהִים

" من الملك "

מִן הַמֶּלֶךְ

ويجوز حذف النون فيصير ميبا فقط ، ويتصل بالاسم التالي

له. وتحرك هذه الميم بالحسرق ويشدد الحرف التالي لها عوضا
عن حذف النون مثل :

من ملك مصر

מִן מֶלֶךְ מִצְרַיִם

من المدرسة

מִן הַבַּיִת הַסֵּפֶר

وإذا كان الحرف التالي للميم حرفا حلقيا أو را حركت

بالصيرة لان الحرف الحلقى لا يشدد مثل :

" من مدينة "

מִן מְדִינָה

" من رجل "

מִן אִישׁ

وتدخل هذه الميم على الاسم المعروف بها التعريف ،

وهذا قد تحرك بالصيرة ولا تحذف ها التعريف مثل

" من البيت "

מִן הַבַּיִת

" من الملك "

מִן הַמֶּלֶךְ

بالضائر على النحو التالي :

ويتصل الحرف ׀

מֵאֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי

الفعل הפעיל

جذر الفعل في اللغة العبرية هو صيغة الفعل الماضي

المسند الى ضمير الغائب من الوزن المجرد مثل :

כָּתַב • كتب • אָכַל • أكل •

ويسمى الوزن المجرد כְּתִיב וְאָכַל ومعناها

"خفيف" لأنه أخف الأوزان • أما الأوزان الأخرى فهي مزيدة

بتضعيف أحد الحروف الأصلية أو بإضافة حرف من حروف الزيادة

الى أصل الفعل مثل :

לָמַד • عَلَّمَ من المجرد לָמַד • "درس"

כָּתַב • كَتَبَ من المجرد כָּתַב • "كتب"

ومعظم الأفعال ثلاثية مثل לָמַד • قال • וְכָתַב

• "كتب" • ومعناها رباعى مثل כָּתַבְתִּי

أُتْلِفَ أو هزَّ זָלַזַל • هزَّ أو زعزع

לָגַלַּג • سخر من

ومعناها خماسى ويكون مشتقا في العادة من أسم أروى مثل :

אָרְסַל • أرسل برفقية •

وينقسم الفعل الى متعد ولانم • المتعدى مثل :

הִילִיד אָכַל אֶת הַתְּפוחִים • "أكل الولد التفاحة"

واللانم مثل :

הִחִיל נִסַּע אֶל קְהִילָה • "سافر الجندي الى القاهرة"

عدد اوزان الفعل تسعة ثلاثتها مجردة وستة مزيدة والاوزان

المجردة هي :

(١) פִּעַל مثل כָּתַב

قال

(٢) פִּעַל مثل כָּתַב

كره

כָּתַב

(٣) פִּעַל مثل כָּתַב

ويعتبر اليهود هذه الاوزان الثلاثة وزنا واحدا يسمى

أي الوزن الخفيف

בְּנֵי קָל

لانه غير مزيد .

والاوزان المزيدة هي :

ويدل على التطاوة والبناء للمجهول

(١) פִּעַל

كسره أو كسره من الجرد

مثل כָּתַב

أي كسر

כָּתַב

كسبه من الجرد כָּתַב كَتَب

כָּתַב

مزيد بتضعيف عين الفعل .

(٢) פִּעַל

ويدل غالبا على شدة الحدث

كسره

مثل כָּתַב

كسره

علم من الجرد

כָּתַב

ويدل على التعدية أحيانا مثل

تعى أو كسره من الجرد

כָּתַב

تعلم

כָּתַב

كسر

כָּתַב

٣) **פִּעֵל** وهو أيضا مزيد بتضعيفعين الفعل .

ويدل على البناء للمجهول من الوزن الثاني مثل :

לִמַּד עִלְמָא שִׁבַּר כִּסְרָא

٤) **הִפְעִיל** يدل على التعدية مثل :

הִלְבִּישׁ . אִבְשׁ . מִן הַמְּגֵרָה . לִבַּשׁ . לִבֵּשׁ .
הִגְדִּיל . כִּבֵּר . מִן הַמְּגֵרָה . גִּדַּל . כִּבְּרָא .
הִכְתִּיב . אִמַּל . מִן הַמְּגֵרָה . כָּתַב . כִּתְּבָא .

٥) **הִפְעִיל** يدل على البناء للمجهول من الوزن الرابع

مثل :
הִלְבִּישׁ . אִבְשׁ .
הִגְדִּיל . כִּבְּרָא .
הִכְתִּיב . אִמַּל .

٦) **הִתְפַּעֵל** مثل :

הִתְהַלַּךְ . סָר - תְּגוּל . מִן הַמְּגֵרָה . הִלַּךְ . נִהַב .
הִתְקַיֵּשׁ . אִרְבַּט - אִנְצַם אֵלַי - תִּאֲמַרְעֵנִי . מִן הַמְּגֵרָה .
קִיֵּשׁ . רִבַּט - תִּאֲמַרְעֵנִי .

وتم التعبير الزمني في اللغة العبرية القديمة عن طريق

الصيغة الآتية :

١ - **صيغة الماضي** : وهي أبسط الصيغ وتدل على حدث تسم
وقوعه في الماضي . وتقابل صيغة الماضي في اللغة العربية .
أمثلة : כָּתַב . كَتَبَ . שִׁבַּר . حَرَسَ .

٢ - صيغة المضارع : تدل على حدث يقع في الزمن الحالي
أو سيقع في المستقبل . وتقابل صيغة المضارع في اللغة
العربية . أمثلة :

כתב • يكتب • כתוב • يحرس •

٣ - صيغة الأمر : تدل على الأمر مثل صيغة الأمر في اللغة
العربية : כתב • أكتب • כתוב • احرس •

٤ - صيغة اسم الفاعل : وهي صيغة اسمية تدل على من يقوم
بعمل الحدث الذي يدل عليه الفعل . وتقابل اسم الفاعل
في اللغة العربية :

כתב • كاتب • כתוב • حارس •

ولكل صيغة من هذه الصيغ دلالات أخرى لم أتناولها هنا
وسأتناولها فيما بعد . ويخالف التعبير الزمني في اللغة العبرية
الحدیثة التعبير الزمني في العبرية القديمة فيما يتعلق ببعض
الصيغ ، فهويتم عن طريق الصيغ الآتية :

١ - صيغة الماضي : تقابل صيغة الماضي في العبرية القديمة .

٢ - صيغة المستقبل : تدل على حدث سيحدث في المستقبل .
وهي نفس صيغة المضارع في العبرية القديمة ، ولكن تطور
معناها إلى الدلالة على المستقبل .

٣ - صيغة الزمن الحالي : تدل على حدث يقع في الزمن الحالي ،

كما تدل على من يقوم بعمل الحدث . فهي تقابل مسن
حيث الدلالة صيغتي المضارع واسم الفاعل في العبرية
القديمة . ولكنها تقابل من حيث البناء صيغة اسم الفاعل
فلاسم כַּתֵּב معناه فسي
العبرية القديمة " كاتب " ثم تطورت هذه الدلالة إلى
المعنى : يكتب أو كاتب في العبرية الحديثة . وكذلك
اسم الفاعل חָרַס معناه " حارس " في العبرية
القديمة ثم تطورت هذه الدلالة إلى المعنى : يحرس
أو حارس في العبرية الحديثة "

تعريف صيغة الماضي

.....

تعريف صيغة الماضي من الوزن المجرد السالم كما يلي :

حفظ أو حرس	الفعل
حرس ¹	אָנִי שָׁמַרְתִּי
حرس ²	אַתָּה שָׁמַרְתָּ
حرس ³	אַתָּה שָׁמַרְתְּ
حرس	הוּא שָׁמַר
حرس ⁴	הִיא שָׁמַרָה
حرسنا	אֲנִיחֲנוּ שָׁמַרְנוּ
حرستم	אַתֶּם שָׁמַרְתֶּם
حرستن	אַתֶּן שָׁמַרְתֶּן
حرسوا	הֵם שָׁמְרוּ
حرسن	הֵן שָׁמְרוּ

ملحوظات :

- (١) تضاف الضمائر في آخر الفعل . وهي تشبه الضمائر العربية .
- (٢) فاء الفعل مشكلة بالفتحة الطويلة دائما باستثناء الفعل المسند الى ضمير المخاطبين والمخاطبات فأن فاءه تشكلل بالسكون .

(٣) لا تختلف صيغة الماضي المسند الى ضمير الغائبات عن
صيغة المسند الى ضمير الغائبين على خلاف تصريف الفعل
الماضي في اللغة العربية .

تصرف صيغة المستقبل

تصرف صيغة المستقبل من المجرى الثلاثى السالم كما

يلى :

أحرس	אַחַרְסֵךְ
تحرس	אַתָּה תִּשְׁמַר
تحرسين	אַתְּ תִּשְׁמַרִי
يحرس	הוּא יִשְׁמַר
تحرس	הִיא תִּשְׁמַר
نحرس	אַנְחֲנוּ נִשְׁמַר
نحرسون	אַתֶּם תִּשְׁמְרוּ
تحرسن	אַתְּן תִּשְׁמַרְנָה
يحرسون	הֵם יִשְׁמְרוּ
يحرسن	הֵן תִּשְׁמַרְנָה

لا تختلف صيغة المستقبل المسند الى ضمير المخاطبات

عن صيغة المستقبل المسند الى ضمير الغائبات على خلاف تصرف

الفعل المضارع فى اللغة العربية اذ تفوق هذه اللغة بـ

الصيغتين فيقال تحرسن للمخاطبات ويحرسن للغائبات .

تصرف صيغة الأمر

يُضَاعَفُ فعل الأمر في اللغة العبرية بحذف حرف المقارعة

من صيغة المستقبل .

احرس

שָׁמַר

احرصي

שָׁמַרְתִּי

احرسوا

שָׁמַרְתֶּם

احرسن

שָׁמַרְתֶּן

صيغة الزمن الحالي

هذه الصيغة ، كما ذكرنا من قبل ، صيغة اسمية .

ولهذا تصرف على نمط الأسماء مثل صيغة اسم الفاعل في اللغة العربية ، فهي تصرف من الفعل الثلاثي المجرد السالم على سبيل النحو التالي :

أواكتب

أنا كاتب

כֹּתֵב

{
כֹּתֵב
כֹּתֵבָה
כֹּתֵבִים
כֹּתֵבוֹת

أوتكتب

أنت كاتب

أويكتب

هو كاتب

أواكتب

أنا كاتبة

أوتكتبين

أنت كاتبة

أوتكتب

هي كاتبة

כֹּתֵבִים

{
כֹּתֵבִים
כֹּתֵבוֹת
כֹּתֵבוֹת

هم كاتبون	أو يكتبون	פּוֹתְבִים	{	הֵם
نحن كاتبون	أو نكتب			אֲנֵינוּ
أنتم كاتبون	أو تكتبون	פּוֹתְבוֹת	{	אַתֶּם
نحن كاتبات	أو نكتب			אֲנֵינוּ
أنتن كاتبات	أو تكتبن		{	אַתֶּן
هن كاتبات	أو يكتبن			הֵן

وإن كانت لام الفعل حرفا حلقيا صرقت صيغة الزمن الحالي

على النحو التالي :

فتح	פִּתַּח	الفعل
فاتح أو يفتح	פִּתַּח	المفرد المذكر
فاتحة أو تفتح	פִּתַּחַת	المفرد المؤنث
فاتحون أو يفتحون	פִּתְּחוּ	جمع المذكر
فاتحات أو يفتحن	פִּתְּחוּת	جمع المؤنث

تصرف اسم المفعول

حرس	שָׁמַר	من الفعل المجرد
محروس	שָׁמַר	المفرد المذكر
محروسة	שָׁמְרָה	المفرد المؤنث
محروسون	שָׁמְרוּ	جمع المذكر
محروسات	שָׁמְרוּת	جمع المؤنث

وهذا مثال للفعل المجرد المنتهي بحرف حلقى :

فتح	פָּתַח	
مفتوح	פָּתַח	المفرد المذكر
مفتوحة	פָּתַחָה	المفرد المؤنث
مفتوحون	פָּתַחוּ	جمع المذكر
مفتوحات	פָּתַחוּת	جمع المؤنث

אָרְךְ

تستعمل אָרְךְ في الجملة الفعلية قبل المفعول به
المعرف مثل: הָאִישׁ רָאָה אֶת הַכֶּלֶב .
رأى الرجل الكلب . وليس لها معنى أو مقابل في اللغة العربية
إنها مجرد أداة تسبق المفعول به المعرف . وإذا كان المفعول
به نكرة لا تسبقه - אֶת مثل :
רָאָה אֶת הַכֶּלֶב
رأى الرجل كلبا

تدريب :

ترجم الجمل الآتية الى اللغة العربية :

הַמְּשִׁירֵת פָּתַח אֶת הַדֶּלֶת .
הַתְּלַמִּיד כָּתַב אֶת הַשְּׁעוּר .
הָאִכָּר קָנָה אֶת הַפָּרָה .

العندود

تشبه الاعداد في اللغة العبرية نظائرها في اللغة العربية

الى حد كبير • وتختلف الصيغ التي تستعمل للمعدود المذكور
عن تلك التي تستعمل للمعدود المؤنث • وهذه هي الاعداد :

للمعدود المذكور

للمعدود المؤنث

واحد	אֶחָד	واحدة	אֶחָדָה
اثنان	שְׁנַיִם	اثنان	שְׁנַיִמָּה
ثلاثة	שְׁלֹשָׁה	ثلاث	שְׁלֹשָׁמָה
أربعة	אַרְבַּעַה	أربع	אַרְבַּעָה
خمس	חַמֵּשָׁה	خمس	חַמֵּשָׁמָה
ستة	שֵׁשָׁה	ست	שֵׁשָׁמָה
سبعة	שִׁבְעָה	سبع	שִׁבְעָה
ثمانية	שְׁמוֹנָה	ثماني	שְׁמוֹנָה
تسعة	תְּשֻׁעָה	تسع	תְּשֻׁעָה
عشرة	עֲשָׂרָה	عشر	עֲשָׂרָה
واحد عشر	אֶחָד עָשָׂר	احدى عشرة	עֶשְׂרִים
اثنان عشر	שְׁנַיִם עָשָׂר	اثننا عشرة	שְׁנַיִסָּה
ثلاثة عشر	שְׁלֹשָׁה עָשָׂר	ثلاث عشرة	שְׁלֹשָׁמָה
أربعة عشر	אַרְבַּעַה עָשָׂר	اربع عشرة	אַרְבַּעָה

خمسة عشر	חַמֵּשָׁה עָשָׂר	خمسة عشر	חַמֵּשָׁה עָשָׂר
سنة عشر	שֵׁשָׁה עָשָׂר	ستة عشر	שֵׁשָׁה עָשָׂר
سبعة عشر	שִׁבְעָה עָשָׂר	سبع عشر	שִׁבְעָה עָשָׂר
ثمانية عشر	שְׁמוֹנָה עָשָׂר	ثمان عشر	שְׁמוֹנָה עָשָׂר
تسعة عشر	תְּשַׁע עָשָׂר	تسع عشر	תְּשַׁע עָשָׂר

ملاحظات:

- (١) يوافق العددان ١ ٥ ٢ المعدود من حيث التذكير والتانيث .
- (٢) تخالف الاعداد من ٣ الى ٩ المعدود من حيث التذكير والتانيث . فتستعمل صيغة المذكر للمعدود الموثث وصيغة الموثث للمعدود المذكر .
- (٣) الاعداد من ١١ الى ١٩ تتركب من الاحاد والعدد عشرة .
- (٤) يخالف العدد ١٠ المعدود عندما يكون مفردا ووافقة عندما يكون مركبا مع الاحاد .

أمثلة:

امرأة واحدة	אִשָּׁה	رجل واحد	אִישׁ
امراتان	אִשָּׁוֹת	رجلان	אִישִׁים
في حالة الاضافة .	אִשָּׁה	٦	אִישִׁים

שְׁלֹשָׁה טַפְרוֹס ثلاثة كتب
 אַרְבַּע תַּלְמִידוֹת أربع تلميذات

أما اعداد العقود فلها صيغة واحدة للمذكر والمؤنثه وتتركب
 بالحاق نهاية جمع المذكر — □ □ بالاحاد باستثناء
 العدد " عشرون " فإنه جمع العدد " عشرة " وهذه هي اعداد
 العقود :

ثلاثون	שְׁלֹשָׁים □	عشرون	עֶשְׂרִים □
خمسون	חֲמִישִׁים □	اربعون	אַרְבָּעים □
سبعون	שִׁבְעִים □	ستون	שֵׁשִׁים □
تسعون	תִּשְׁעִים □	ثمانون	שְׁמֹנִים □
مائتان	מֵאוֹת □	مائة	מֵאוֹת
الفان	אַלְפִים □	ألف	אַלֶּפֶת
ثلاثمائة	שְׁלֹשָׁתַּיִם □	عشرة آلاف	עֶשְׂרֵת אֲלָפִים □
مليون	מִלְיוֹן □	ثلاثة آلاف	שְׁלֹשָׁתַּיִם אֲלָפִים □

ويكون المعدود جمعا بعد الاعداد من 11 فأكثر مثل : ————— :

אֶחָד עֶשְׂרִים פּוֹכְבִים □ احدى عشر كوكبا
 שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים טַפְרוֹס □ ثلاثة عشر كتابا
 עֶשְׂרִים אַרְבַּעַת תַּלְמִידוֹת □ اربعة وعشرون تلميذا
 שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע תַּלְמִידוֹת □ اربع وثلاثون تلميذة

ولكن الأسماء التي يشيع استعمالها مثل "אָן" "יום"

יָפֵשׁ "نفس" יָפֵה "سنة" فلها حكم

آخر . انها تأتي في صيغة المفرد في العبرية القديمة مثل :

אַרְבַּעַת יָפֵשׁ יוֹם اربعة عشر يوما

חֲמִישָׁה יָפֵשׁ חמسون نفسا

أما الكتاب المحدثون فأنهم يميلون الى استعمال صيغة

الجمع سواء كان الاسم شائع الاستعمال أولا ، فيقولون :

אַרְבַּעַת יָפֵשׁ לַמַּיִם اربعة عشر يوما

חֲמִישֵׁי יָפֵשׁ חمسون سنة

تدريب :

בַּשָּׁנָה אַרְבַּע תְּקופוֹת אוֹ שְׁנַיִם
עֶשְׂרֵי חֳדָשׁ. בְּכָל תְּקופָה שְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים. בַּשָּׁנָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים
וְחֲמִשָּׁה לְמַיִם.

בְּכָל חֳדָשׁ שְׁלֹשִׁים אוֹ שְׁלֹשִׁים
וְאַחַד יוֹם. הַיּוֹם מֵתְחִלָּה לְעֶשְׂרִים
וְאַרְבַּע שָׁעוֹת. בְּכָל שָׁעָה שְׁלֹשִׁים
דְּקָה וּבְכָל דְּקָה שְׁלֹשִׁים שְׁנֵיהָ.

אֲנִי קוֹם בְּבִקְרַת בְּשָׁעָה שִׁבְעֵה
וְהוֹלֵךְ לְעִבּוֹדְתִי בַשָּׁעָה שְׁמוֹנֵה
אֲנִי עוֹבֵד חֲמִישׁ שָׁעוֹת עַד שָׁעָה
אַחַת אַחֲרֵי הַצֵּהָרָה.

شرح الكلمات الصعبة

ثانية	שְׁנֵי	فصل	תְּקוּפָה
شهر	חֹדֶשׁ	دقيقة	דָּקָה
ساعة	שָׁעָה	ينقسم	מִתְחַלֵּק
عمل	עֲבֹדָה	يقم	קָם
عمل	עָבַד	يذهب	הוֹלֵךְ
بعد الظهر	אַחֲרֵי הַצֶּהָרִים	ذهب	הִלֵּךְ
اسبوع	שָׁבוּעַ	صباح	בֹּקֶר
فلاح	אֶפֶר	صورة	תְּצַוֶּנָה
بقرة	פָּרָה	شهر	חֹדֶשׁ

الاستفهام

أداة الاستفهام في العبرية القديمة هي الهاء التي تشكل بوجه عام بالحركة المركبة ~~حلق~~ (-) مثل הַקָּרָא וְאַתָּה הַסַּפֵּר ? هل قرأت الكتاب ؟
 وإذا كان الحرف التالي للهاء أحد الحروف الحلقية (وهي الألف والحاء والهاء والعين) أو حرفا ساكنا غير حلقى ، فإن هـ هذه الهاء تحرك بالفتحة القصيرة مثل :

هل كتبتيم

הַכְּתִיבִים מְכַתֵּב ?

خطايا ؟ (وهنا يشدد

الحرف التالي لها الاستفهام)

هل أنت داود ؟

הַאֲתָה הוּא דָוִד ?

هل الشيخ مازال حيا ؟

הַחֵי עוֹד הַזֶּקֶן

وتحرك هاء الاستفهام بالسيجول اذا كان الحرف التالي لها حرفا

حلقيا محركا بالفتحة الطويلة مثل :

هل ذهبت الى عمك؟

הֲהָלַכְתְּ לְעֵבֹדְךָ ?

وفي اللغة العبرية الحديثة لا تستعمل هاء الاستفهام. ويفهم الاستفهام

من سياق الكلام ونغمة المتحدث فشلا اذا قال شخص لآخر:

אַתָּה עוֹלָה חֲדָשָׁה ? فأن المعنى قد يكون : أنت

مهاجر جديد ، لهذا ليس استفهاما ، وقد يكون كذلك :

هل أنت مهاجر جديد ؟ ويفهم المعنى المقصود من سياق الكلام .

ومن هذا القبيل : אִכַּלְתָּ אֶת הַבֶּשֶׂר

بمعنى أكلت اللحم أو هل أكلت اللحم ؟

ومن أسماء الاستفهام ما يلي :

(1) מַי * من * مثل מַי הוּא הָאוֹרֵחַ הַזֶּה ?

من هو هذا الضيف ؟

(2) מַה * ما * مثل מַה הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר

עַל הַיְשָׁלָחַן ? ما هو الشيء الذي على المنضدة ؟

(3) כַּמָּה • כֵּם • مثل כַּמָּה יָמִים בַּשָּׁבוּעַ ?

كم يوما في الاسبوع؟

(4) אֵיפֹה • אֵינ • مثل אֵיפֹה אֶתְּהָ גַר ?

أين تقطن؟

(5) אֵיךְ • אֵינ • مثل אֵיךְ אֶחֱיָה ?

أين أخوك؟

ويكون الجواب مصدرا بالحرف כֵּן فيقال مثلا ردا على

هذا السؤال • אֶחֱיָ בֵּינָן

أخي في الحديقة •

(6) אֶתְּהָ (أو לָאֵךְ) • إلى أين • مثل

אֶתְּהָ (أو לָאֵךְ) הַלֵּךְ הָאֶתְּהָ? إلى أين ذهب الفلاح؟

ويكون الجواب مصدرا بالحرف אֵל أو לֵּ

ردا على هذا السؤال • הָאֶתְּהָ הַלֵּךְ אֵל הַשָּׂדֶה

ذهب الفلاح إلى الحقل •

• من أين • مثل

من أين أنت؟

אֶתְּהָ ?

(7) מֵאַיֵּן

מֵאַיֵּן

מַה זֶה ?

זֶה שֶׁלְחָן

מַה זֶה זֵאֵר ?

זֵאֵר שֶׁמְלֵחַ לְבָנָה

מִי זֶה ?

זֶה אִישׁ טוֹב

הֵאֲנִי הַמְּוֹרָה ?

כִּי אֲדוֹנִי הוּא הַמְּוֹרָה

כַּמָּה אֲנָשִׁים בַּחֲדָר ?

בַּחֲדָר אַרְבַּעַה אֲנָשִׁים

מַה עַל הַשֶּׁלְחָן ?

עַל הַשֶּׁלְחָן סֵפֶר

מַה עַל הַקִּיר ?

עַל הַקִּיר תְּמוֹנָה

אֵיךְ הַסֵּפֶר ?
הַסֵּפֶר עַל הַשְּׁלֵחִין
אֵיפֶה אֵתָּה לֹמַד ?
אֲנִי לֹמַד בְּבֵית הַסֵּפֶר

בְּחֵדֶר

בְּחֵדֶר שְׁלֵחִין עַל הַסֵּפֶר מֵחֵבֶרֶת
וְהַסֵּפֶר עַל יַד הַשְּׁלֵחִין יֹשְׁבֵי
מְנַחֵם וְרוּחַ מְנַחֵם קוֹרֵא וְרוּחַ
כּוֹתֵבֶת עַל הַדְּפֻפָּה יֹשְׁבֵרֶת
רְחֵל הַקְּטָנָה גַם וְלֹא כּוֹתֵבֶת
מְנַחֵם אֹמֵר רְחֵל אֵת
כּוֹתֵבֶת ?
רְחֵל אֹמֵרֶת : כֵּן אֲנִי כּוֹתֵבֶת

شرح الكلمات المعبئة

.....

حجرة	הַדָּר	منضدة	שֻׁלְחָן
كتاب	סֵפֶר	كراسة	מַחְבֵּרֶת
ارضية الحجرة	רֵצֵפָה	بالقرب من	עַל יַד
لا	לֹא	يقيم	כִּן
كاتب أو يكتب	כּוֹתֵב	كتب	כָּתַב
جلس	יָשַׁב	قرأ أو نادى	קָרָא
روت	רֹתַב	قال	אָמַר
ايضا	גַּם	مناحيم	מְנַחֵם
صغيرة	קִטְנָה	صغير	קָטָן

التشبيه والتفضيل

تستعمل الكاف للتشبيه مثل : -

الجندى قوى كالأسد	הַחַיִל הַחֲזָק כְּאַרְיֵה
المرأة جميلة كالسوسنة	הַאִשָּׁה יָפָה כְּלוּלִיָּה
الورق أبيض كالثلج	הַדָּבָר לָבֵן כְּלֶשֶׁת

وتستعمل للدلالة على التفضيل في اللغة العبرية القديمة

الصفة مقبوضة بالحرف مثل :

الحصان أكبر من الحمار	הַסוּס הַגָּדוֹל מִן הַחֲמֹר
الذهب أغلى من الفضة	הַזָּהָב יָקָר מִן הַכֶּסֶף

وقد تختصر فتصير مع تشديد الحرف التالي لها للدلالة على حذف النون ، إذا كان هذا الحرف غير

حلقى ، وتصير إذا كان الحرف التالي حرفا حلقيا مثل :

רְאוּבֵן חָכֵם מִשִּׁמְשׁוֹן רְאוּבֵן אֲכַר חֲכָמָה מִן שִׁמְשׁוֹן
 הַתַּפּוּחַ הַיָּקָר מִתּוֹק מֵהַדַּבָּלָה
 التفاحة أحلى من العسل

وفي اللغة العبرية الحديثة تسبق الصفة ب   (أكثر) أو   (أقل) مثل :

הַאִשָּׁה יוֹתֵר זָפָה מִהַלְלוֹתָהּ

المرأة اجمل من السوسنة

הַדֹּב פָּחוֹת חֵזֶק מִהַאֵרֶיֶה

الدب اقل قوة من الاسد

وإذا اريد تفضيل الشئ على سائر أفراد الجنس استخدمتاً ساليب

مختلفة هذه بعضها :

(١) استعمال حرف الباء أو كلمة **בְּכָל** أو كلمة **מִכָּל**

مثل :

הוּא הַיְחִיד הַטֶּפֶה בַּנְּשִׁים

كانت اجمل النساء

אָחִי הוּא הַגִּבּוֹר בְּכָל הַחֲלָלִים

أخي أقوى الجنود

(٢) إضافة الصفة الى أسم الجنس أو الجمع مثل :

זוֹתָךְ הִיא קָטָן בְּנֵל וְיֶקֶב

كان يوسف أصغر بني يعقوب . فهنا أضفنا الصفة **קָטָן**

الى جمع المذكر المضاف **בְּנֵי**

(٣) استعمال كلمة **בְּ** **לְ** **בְּ** **לְ** **בְּ** **לְ** بعد الصفة أو

كلمة **הַ** **הַ** **הַ** **הַ** **הַ** قبلها مثل :

הַלֵּל הַלֵּל הַלֵּל הַלֵּל
אוֹ הַלֵּל הַלֵּל הַלֵּל הַלֵּל

بمعنى : كانت أجمل النساء . وهذا الأسلوب هو
الشائع في العبرية الحديثة .

الأفعال غير السالمة

ما ذكرناه فيما مضى هو تصريف الفعل الثلاثى السالم الذى سلمت حروفه من العلة • ولكن ثمة أفعال أخرى أحـد حروفها حرف علة أو حرف مضعف أو حرف حلقى ، وهى تصرف على نحو خاص يخالف تصريف الفعل الثلاثى السالم • ويمكن تقسيمها الى :

١ - أفعال فاؤها ألف :

مثل אָכַל • أكل • אָמַר • قال •
وهى تقابل الأفعال المهمزة الفاء فى اللغة العربية مثل
أكل وأمر :

٢ - أفعال نونية الفاء :

مثل נָפַט • سقط • נָתַן • أعطى •
فهذه الأفعال تسقط نونها فى المستقبل والأمر •

٣ - أفعال يائية الفاء :

مثل יָלַד • ولد • יָרַס • جلس •
وهى تقابل الأفعال اليائية الفاء أو الواوثة الفاء فى اللغة
العربية مثل يئس وولد وورث •

٤ - أفعال معتلة العين بالواو :

مثل וָקַם • قام • و וָפַט • طار •

٥ - أفعال معتلة العين بالياء :

مثل יָצַא "وضع" و יָצַא "غنى"

٦ - أفعال هائية اللام :

مثل יָצַא "صعد او هاجر"
יָצַא "شرب"

وهي تقابل الأفعال المعتلة اللام في اللغة العربية مثل
علا وروس .

٧ - أفعال لامها ألف :

مثل יָצַא "قرأ" و יָצַא "وجد"
وهي تقابل الأفعال المهموزة اللام في اللغة العربية
مثل قرأ وطراً .

٨ - أفعال مضعفة العين :

مثل יָצַא "دار حول" و יָצַא "احتفل ب"

٩ - أفعال ذات حرف حلقى :

أ - فاؤها حرف حلقى :

مثل : יָצַא "عبر" و יָצַא "وقف"

ب - عينها حرف حلقى :

مثل : יָצַא "سأل" و יָצַא "ذبح"

ج - لامها حرف حلقى ،

مثل : حَلَق "فتح" و حَلَق "سمع" .

وقد تجتمع في الفعل الواحد خاصيتان من الخصائص سالفة الذكر

مثل :

• حمل • فهذا الفعل نون الفاء ومهموز اللام .

حَلَق

• هاجر - صعد • فعل هائي اللام و فاءه حرف

حَلَق

• حلقى هو العين .

تصرف سائر الأوزان السبعة

وزن نَصَرَ

الامر	المستقبل	الماضي	
	نَصْرُ	نَصَرْتُ	أنا
ه نَصْرُ	تَصْرُ	نَصَرْتِ	أنت
ه نَصْرُ	تَصْرُ	نَصَرْتِ	أنت
	نَصْرُ	نَصَرْنَا	مر
	تَصْرُ	نَصَرْتُمْ	مر
	نَصْرُ	نَصَرْنَا	نحن
ه نَصْرُ	تَصْرُ	نَصَرْتُمْ	أنتم
ه نَصْرُ	تَصْرُ	نَصَرْتُمْ	أنتم
	نَصْرُ	نَصَرْنَا	هم
	تَصْرُ	نَصَرْنَا	من

ملاحظات:

- 1 - تحذف نون الفعل الزائدة في المستقبل وتشد فاءه عوضاً عن هذا الحذف .

٢ - تحذف نون الفعل الزائدة في الأفعال أيضاً وتشدد فاءه
عوضاً عن حذفها كالحذف مع إضافة هاء زائدة في أوله .

٣ - تستعمل صيغة الزمن الحالي من هذا الوزن لأنه ليس
فاصراً على الدلالة على البناء للمجهول بل تدل بعض
أفعاله على المعلم أيضاً مثل :

نִּחַר • برق - لمح • נִחַר • احترس - تجنب
פָּרַד • قسم - جزأ • פָּרַד • افترق - انفصل
وهذا هو تصرف صيغة الزمن الحالي :

الفرد المذكر [נִחַר] جمع المذكر [נִחַרִים]
الفرد المؤنث [פָּרַד] جمع المؤنث [פָּרַדוֹת]

وتستعمل في اللغة العبرية القديمة الصيغة [נִחַר]

مكان الصيغة [נִחַר]

فمن [נִחַר]

.....

هذا الوزن مضعف العين . ويدل في الغالب على شدة

وقوع الحدث أو كثرة وقوه - مثل :

נִחַר • كسر • נִחַר • كثر
נִחַר • سأل • נִחַר • الح في السؤال

ويبدل في بعض الأحيان على التعدية مثل :

لִיָּד * تعلم לִיָּד * علم

ويصرف على النحو التالي :

الامر	المستقبل	الماضي	
	אֲדַבֵּר	דִּבַּרְתִּי	أنا
דַּבֵּר	תִּדְבַר	דִּבַּרְתָּ	أنت
דַּבְּרִי	תִּדְבְּרִי	דִּבַּרְתְּ	أنت
	יִדְבַר	דִּבֵּר	هو
	תִּדְבַר	דִּבְּרָה	هي
	נִדְבַר	דִּבְּרָנוּ	نحن
דַּבְּרוּ	תִּדְבְּרוּ	דִּבַּרְתֶּם	أنتم
דַּבְּרֶנּוּ	תִּדְבְּרֶנּוּ	דִּבַּרְתֶּן	أنتم
	יִדְבַר	דִּבְּרָה	م
	תִּדְבְּרֶנּוּ	דִּבְּרוּ	من

ملاحظات :

- 1 - يحرك حرف المضارعة بالسكون دائما ما عدا الألف نسي
المضارع المسند الي ضمير المتكلم فأنها تحرك بالحركة

المركبة (١ -) .

٢ - يصاغ فعل الأمر بحذف حرف المضارعة .

الزمن الحالى

.....

المفرد المذكر מִדְבֵּר جمع المذكر מִדְבְּרִים
 المفرد المؤنث מִדְבֶּרֶת جمع المؤنث מִדְבְּרוֹת
 وتستعمل في اللغة العبرية القديمة الصيغة מִדְבְּרָה

وزن פִּעֵל

.....

هذا الوزن هو المبنى للمجهول من وزن פִּעֵל
 ولدلالته على المبنى للمجهول لا يستعمل منه فعل الأمر

أو اسم الفاعل ويصرف على النحو التالي :

الستقبل

الماضي

אֶשְׁבֵּר
תִּשְׁבֵּר
תִּשְׁבְּרִי
לִשְׁבֵּר
תִּשְׁבְּרִי

שִׁבַּרְתִּי
שִׁבַּרְתְּ
שִׁבַּרְתְּ
שִׁבַּרְתְּ
שִׁבַּרְתְּ
שִׁבַּרְתְּ

أنا
 أنت
 أنت
 هو
 هي

<u>المستقبل</u>	<u>الماضي</u>	
נִשְׁבֵּר	שִׁבַּרְנוּ	نحن
תִּשְׁבְּרוּ	שִׁבַּרְתֶּם	أنتم
תִּשְׁבְּרוּנָה	שִׁבַּרְתֶּן	أنتن
יִשְׁבְּרוּ	שִׁבְּרוּ	هم
תִּשְׁבְּרוּהָ	שִׁבְּרוּ	هن

ملاحظات:

١ - يحرك حرف المضارعة بالسكون دائما ما عدا الألف في المضارع المسند الى ضمير المتكلم ، فانها تحرك بالحركة المركبة
 (: -) .

٢ - تكتب الشروق (א) مكان ال ב (قبوس) في
 تصرفات هذا الفعل في اللغة العبرية الحديثة .

اسم الفعول

المفرد المذكر אִשְׁבַּר
 جمع المذكر אִשְׁבְּרוּ
 المفرد المؤنث אִשְׁבַּרְתִּי
 جمع الاناث אִשְׁבְּרוּתֵי
 وتستعمل الصيغة אִשְׁבַּרְתִּי في اللغة العبرية
 القديمة .

فِنِ الْفَعْلِ

<u>الامر</u>	<u>المستقبل</u>	<u>الماضي</u>	
	أَكْتُبُ	كَتَبْتُ	أنا
اَكْتُبِ	تَكْتُبُ	كَتَبْتَ	أنت
اَكْتُبِي	تَكْتُبِينَ	كَتَبْتِ	أنت
	يَكْتُبُ	كَتَبَ	هو
	تَكْتُبِينَ	كَتَبْتِ	هي
	نَكْتُبُ	كَتَبْنَا	نحن
اَكْتُبُوا	تَكْتُبُونَ	كَتَبْتُمْ	أنتم
اَكْتُبِينَ	تَكْتُبْنَ	كَتَبْتُنَّ	أنثن
	يَكْتُبُ	كَتَبَ	هم
	تَكْتُبِينَ	كَتَبْتِ	هن

ملاحظات:

تسقط الهاء الزائدة عندما يصرّف هذا الوزن في المستقبل : اَكْتُبُ ،
 تَكْتُبُ ولكنها تظهر في فعل الامر : اَكْتُبِ

الزمن الحالى

المفرد المذكر יִגְדֵל جمع المذكر יִגְדְּלוּ
 المفرد المؤنث יִגְדְּלָהּ جمع المؤنث יִגְדְּלוּן
 وتستعمل الصيغة יִגְדְּלוּ أيضا فى
 اللغة العبرية الحديثة .

وزن הפעל

هذا الوزن هو المبني للمجهول من وزن הפעל
 ولدلالته على المبني للمجهول لا يستعمل منه فعل الأمر أو اسم
 الفاعل . ويصرف على النحو التالى :

<u>المستقبل</u>	<u>الماضي</u>	
יִגְדֵל	קָדַדְלָהּ	أنا
יִגְדְּלוּ	קָדַדְלוּ	أنت
יִגְדְּלוּ	קָדַדְלוּ	أنت
יִגְדְּלוּ	קָדַדְלוּ	هو
יִגְדְּלוּ	קָדַדְלוּ	هى
יִגְדְּלוּ	קָדַדְלוּ	نحن
יִגְדְּלוּ	קָדַדְלוּ	أنتم

المستقبل

الماضي

תִּגְדַּלְנָה
לִגְדְלוּ
תִּגְדַּלְנָה

הִגְדַּלְתֶּם
הִגְדַּלְוּ
הִגְדַּלְוּ

أنتن

هم

هن

ملاحظات:

١ - تسقط الهاء الزائدة عندما يصرّف في المستقبل فيقال

לִגְדְלוּ ، תִּגְדַּלְנָה

٢ - تكتب الشذوق (آ) مكان ال (א) (قاصح حاطوف)

في تصرفات هذا الفعل في اللغة العبرية الحديثة .

اسم المفعول

.....

תִּגְדַּלְנָם جمع المذكر

הִגְדַּלְתָּ المفعول المذكر

תִּגְדַּלְנָם جمع المؤنث

הִגְדַּלְתָּ المفعول المؤنث

في اللغة العبرية

وتستعمل الصيغة תִּגְדַּלְנָה

القديمة .

وزن التثنية

يصرف على النحو التالي :

<u>الامر</u>	<u>المستقبل</u>	<u>الماضي</u>	
	التثنية	التثنية	أنا
	التثنية	التثنية	أنت
	التثنية	التثنية	أنت
	التثنية	التثنية	هو
	التثنية	التثنية	هي
	التثنية	التثنية	نحن
	التثنية	التثنية	أنتم
	التثنية	التثنية	أنتم
	التثنية	التثنية	هم
	التثنية	التثنية	هن

ملاحظات :

١ - يصاغ هذا الوزن بالحقاق **ال** بأول الوزن **فعل**

٢ - يقابل الوزن " نفعل " في اللغة العربية .

٣ - إذا كانت فاء الفعل أحد حروف الصغير الآتية :

א - ז - ט - פ فإن التاء في "הרש" تأنى
بعد فاء الفعل مثل :

הרשע יגר " تحفظ - احترس من " مكان

من الثلاثى المجرد

הרשע יגר

יגר " حرس " הרשע יגר " اختباء "

وإذا كانت فاء الفعل صاداً فإن التاء تقلب طاءً مثل :

הצטידק " تبرأ " مكان הרשע ידק

وإذا كانت فاء الفعل زاياً فإن التاء تقلب دالاً مشدداً

הרשע ידק " شاخ من المجرد הרשע ידק

٤ - إذا كانت فاء الفعل ק أو ו أو א فإن التاء

الزائدة تماثل هذا الحرف وتدغم فيه مثل :

הרשע יקר " تطهر " مكان הרשע יקר

٥ - تسقط هاء "הרש" عندما يصرّف في المستقبل .

وتظهر في فعل الأمر .

٦ - بطل استعمال هذا الوزن في العبرية الحديثة ،

ويستعمل مكانه وزن "הרשע ידק" الذي لم يكن

معروفاً في العبرية القديمة .

أمنة :

• امتح •

נתמזג

• قُيِّل •

נתקבל

• انضم •

נצטרף

الاصوح

מלגזן השעורים

قاموس الدروس

דוד	عمد - خال	מה	ماذا
דודה	عمة - خالة	זה	هذا
בן דוד	ابن عم - ابن خال	זאת	هذه
בת דוד	ابنة عم - ابنة خال	אלה	هؤلاء
פּוֹד	موظف	בית	بيت
פּוֹדִים	موظفون	מְכוֹנִית	سيارة
מורה	مدرس - معلم	כדור	رمامة - كرة
מורה	مدرسة - معلمة	בן	ابن [عمد]

שמו	اسمه	מי	מִי מֵן
שמה	اسمها	אני	אֲנִי אָנָא
גם הוא	هو أيضاً	אתה	אַתָּה אַנְתָּ
אח	أخ	הוא	הוּא הוּ
קצין	ضابط	דודי	דוּדִי עֵמִי - خَالִי
בני	ابني	דודתי	דוּדְתִי עֵמְתִי - خَالَתִי
בתי	ابنتי	שם	שֵׁם אִסְם
זכה	جميل	לי	לִי לִי
זכה	جميلة	בת	בַּת אִבְנֵה

115
ص

116
ص

מַר	سید
לַפֶּה	لغہ
מִזְרָה	مدرس
מִזְרֵי	مدرسی
מִזְרָה	مدرسك
לַבְּרִית	عبری
אֲנִי	أنا
לִמַּד	أتعلم
אֲנִי	أنا
מִלִּמַּד	أعلم
121	
מַה	ماذا
מַתִּי	متی
קִיָּה	كان
שֵׁם	إسم
שְׁמִי	إسمی
שְׁמוֹ	إسمه
שְׁמֶךָ	إسمك
מִי	من
לִמַּד	یتعلم
שְׁלִי	ملکی
שְׁלֶךָ	ملکك
מִלְּפָד	مكتب
בָּא	حضر
לְאַתָּה	حضرتك
כִּי	کی
לִמַּד	یتعلم
גַּם	أيضا
גִּבֵּר	رجل
גִּבֵּרַת	آنسه - سيدة

בן-בית-דוד - لعائلة خال

בן-בית - ولد - صبي

תלמיד - تلميذ

בן-בית - صبية

תלמידה - تلميذة

בן-בית - صغير

מורה - مصري

אב - أب .. والد

מורה - مصرية

אם - أم .. والدة

לומד - يتعلم . دارس

גם - وأيضاً

מלמד - يُعلم . يدرس {
مدرس

הורים - والدين

מלמד - المعلم

117
صحة

מלמד - يُعلم

אחות - أخت

לומד - لומד - لומד - يتعلم

בן-בית - דוד - له ابن

מֶה זֶה ... ?	זֶה בַּיִת
מֶה זֹאת ... ?	זֹאת מַכּוֹנִית
מֶה אֵלֶּה ... ?	אֵלֶּה כִּדּוּרִים
מִי זֶה	זֶה בֶּן דּוּדִי
מִי זֹאת	זֹאת בֵּת דּוּדִי
מִי אֵלֶּה	אֵלֶּה פְּקִידִים
מִי אֲנִי	אֲתָה הַמּוֹרֶה
מִי הוּא	הוּא דּוּדִי
מִי הוּא	הוּא דּוּדִי

לִי בֵּן שְׁמוֹ סְמִיר

לִי בַּת שְׁמָה סְמִירָה

בַּת־סְמִירָה מוֹרָה

בְּנֵי סְמִיר גַּם הוּא

מוֹרָה... לִי אַח קָלִין

לִי בֵּן־דּוֹד טִיס

קְהֵנִי לֹו דוֹד וְגַם לֹו

דוֹדָהּ... מִנְּא לָהּ דוֹד

וְלָהּ גַם דוֹדָהּ..

קְהֵנִי לֹו אָח וְלֹו גַם

אָחוֹת... קְהֵנִי לֹו בֵּן

דוֹד... מִנְּא לָהּ בֵּית דוֹד

זֶה תִּלְמֵיד מְעַדֵּי

הַתִּלְמֵיד לְוֹמֵד

זֹאת מוֹרָה מְעַדֵּה

הַמוֹרָה מְלַמֶּדֶת

הַמְּלַמֵּד מְלַמֵּד

הַלּוֹמֵד לְוֹמֵד

אֲנִי מוֹרָה אֲנִי מְלַמֵּד

שֵׁם הַבֵּן הַזֶּה הֵנִי.

שֵׁם הַבֵּת הַזֶּה מֵנָּא.

הֵנִי יֶלֶד קֹטָן.

מֵנָּא יֶלֶד קֹטָן.

הֵנִי לוֹ אָב וְגַם לוֹ אִם.

גַּם מֵנָּא לָהּ הוֹרִים.

הַשְׁעוּר הַרְאשׁוֹן
الدرس الأول

מוֹרָה וְתַלְמִיד مدرس وتلميذ

- 1- עָרַב טוֹב אֲדוֹן הַסֵּן
- 2- עָרַב טוֹב אֲדוֹן מִסְעוּד
- 3- מַה שְׁלוֹמָה הַיּוֹם ... ?
- 4- תּוֹדָה טוֹב מְאֹד
- 5- וְמַה שְׁלוֹמָה אֵתָה ... ?
- 6- לֹא רַע .. תּוֹדָה
- 7- בֵּא הִנֵּה .. שֵׁב כְּאֵן
- 8- עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִתְחַיֵּל
אֵת הַשְׁעוּר הַרְאשׁוֹן אֵתָה
מִבֵּין .. ?
- 9- כֵּן .. אֲנִי מוֹכֵן אֲדוֹנֵי הַמוֹרָה

מִוֹרָה וְתַלְמִיד

הַשְּׁעוֹר הַדְּאִשׁוֹן

- 10 - הִקְלִיב נָא ... שָׁיִם לֵב
- 11 - אֲנִי מֵרַחֵם
- 12 - אֲתָה אֲדוֹן מַסְעוֹד
- 13 - אֲנִי הַמִּוֹרָה ... אֲנִי מִוֹרָה
- 14 - הַשְּׁפָה הָעֲבָדִית
אֲתָה הַתַּלְמִיד
- 15 - אֲתָה תַּלְמִידִי
- 16 - אֲנִי מִוֹרָה
- 17 - אֲתָה לֹמֵד עֲבָדִית
- 18 - אֲנִי מַלְמֵד עֲבָדִית

שאלות דת שובות

מה לומד התלמיד...
התלמיד לומד עברית
מי מלמד עברית..
המורה מלמד עברית
מה מלמד המורה?
המורה מלמד עברית
שם המורה מסעוד..?
לא.. שם המורה חסן
המורה שמו חסן
התלמיד מה שמו..?
התלמיד שמו מסעוד

לֹא לֹזֵת וְתִשׁוּבוּת

أسئلة وأجوبة

מִה אֶתָּה לֹזֵמַד ... ?

אֲנִי לֹזֵמַד עֵבֶרִית

מִתִּי הָיָה הַשְּׁעוּר הַרְּאשׁוֹן..?

הַיּוֹם הָיָה הַשְּׁעוּר הַרְּאשׁוֹן

מִה שְׁמִי

שְׁמִי מֵר חֲסִין

מִה שֵׁם הַמּוֹרֶה ..?

שֵׁם הַמּוֹרֶה חֲסִין

מִה שֵׁם הַתְּלָמִיד

שֵׁם הַתְּלָמִיד מַסְעוּד

מִי לֹזֵמַד ..

הַתְּלָמִיד לֹזֵמַד

מורה ותלמיד

השעור השני

الشمس الشاف

- 1- אַתָּה בְּבֵית שְׁלִי
- 2- אַתָּה בְּמִשְׁכַּד שְׁלִי
- 3- אַתָּה בְּבֵיתִי
- 4- אַתָּה בְּמִשְׁכַּדִּי
- 5- אַתָּה בְּאַתְּ אֵלַי
- 6- אַתָּה בְּאַתְּ אֵלַי כִּדִּי
- 7- לְלַמּוֹד אֶת הַשֶּׁפֶה הָעֵבֶרִית
- 8- אֲנִי גִבֹר
- 9- אַתָּה גַם גִּבֹר
- 10- אֲנִי חֲנוּ שְׁנֵי גִבֹרִים
- 11- אַתָּה עֲדָבִי מִצָּרִי
- 12- גַם אֲנִי עֲדָבִי מִצָּרִי

מורה וְתַלְמִיד

הַשְּׁעוֹר הַשְּׁנַי

- 13 - אֲנַחְנוּ שְׁנַי עֲרָבִים
- 14 - אֶתְּה מְצָרִי
- 15 - גַּם אֲנִי מְצָרִי
- 16 - אֲנַחְנוּ שְׁנַי מְצָרִים
- 17 - אֶתְּה קְהִירִי
- 18 - אֲנִי גַם קְהִירִי
- 19 - אֲנַחְנוּ שְׁנַי קְהִירִים
- 20 - אֶתְּה מִמְצָרִים הַחֲדָשָׁה
- 21 - אֲנִי גַם מִמְצָרִים הַחֲדָשָׁה
- 22 - אֶתְּה מִמְצָרִים הַתַּחְתּוֹנָה
- 23 - אֲבָל אֲנִי מִמְצָרִים הַעֲלִיוֹנָה
- 24 - אֲנִי מַעִיר הַסֵּכֶר הַגְּבוּהָ

שאלות ותשובות

أسئلة وأجوبة

- 1- איזה אֵתָהּ...?
- 2- אֲנִי בְּבֵית שֶׁל הַמּוֹרֶה
- 3- אֵיךְ מְשַׁרְדַּד הַמּוֹרֶה...?
- 4- מְשַׁרְדַּד הַמּוֹרֶה בְּבֵית הַמּוֹרֶה
- 5- לָמָּה אֵתָהּ בָּאת לַמּוֹרֶה...?
- 6- אֲנִי בָּאתִי אֶל הַמּוֹרֶה כִּי לְלַמּוֹד אֶת הַשִּׁפְחָה הָעֵבְרִית
- 7- כִּמָּה גְּבָרִים בַּמְשַׁרְדַּד הַמּוֹרֶה...?
- 8- בַּמְשַׁרְדַּד הַמּוֹרֶה שְׁנַי גְּבָרִים
- 9- הַמּוֹרֶה יִשְׂרָאֵלִי הוּא...?
- 10- לֹא... הַמּוֹרֶה עֵרָבִי הוּא
- 11- גַּם הַתְּלָמִיד עֵרָבִי הוּא

שאלות ותשובות

- 12 - כִּמָּה עֲרָבִים אֲנִיחֲנוּ ...
- 13 - אֲנִיחֲנוּ שְׁנֵי עֲרָבִים
- 14 - הַמּוֹרָה מֵאֵין הוּא .. ?
- 15 - הַמּוֹרָה מִמְּעָרִים הוּא
- 16 - הַתְּלָמִיד מֵאֵין הוּא .. ?
- 17 - הַתְּלָמִיד גַּם הוּא מִמְּעָרִים
- 18 - אֵיכָּה גָר הַמּוֹרָה
- 19 - הַמּוֹרָה גָר בְּמְעָרִים הַחֲדָשָׁה
- 20 - אֵיכָּה גָר הַתְּלָמִיד
- 21 - הַתְּלָמִיד גַּם הוּא גָר בְּמְעָרִים -
הַחֲדָשָׁה
- 22 - מַה הֵיא מְעָרִים-הַחֲדָשָׁה .. ?
- 23 - מְעָרִים-הַחֲדָשָׁה שְׂכוּנָה בְּקֵהִיר

נְשֵׂאוֹת וְתַשׁוּבוֹת

24 אֵיפֹה אֶתְּה נֹלְדֶת ...

25 אֲנִי נֹלְדֶתִי בְּמִצְרַיִם

26 הַתְּחִלְתֹּנָה אֲבָל אֲנִי גְדַלְתִּי

בְּקֶהֶיר ... אֲנִי לְמַדְתִּי בְּקֶהֶיר

וְאֲנִי יוֹשֵׁב בְּקֶהֶיר

27 וְאֶתְּה אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה אֵיפֹה

אֶתְּה נֹלְדֶת ..?

28 אֲנִי נֹלְדֶתִי בְּמִצְרַיִם

הַעֲלִינָה ... אֲבָל אֲנִי גַם

גְּדַלְתִּי וְלְמַדְתִּי בְּקֶהֶיר

וְאֲנִי יוֹשֵׁב בְּקֶהֶיר ... אֶתְּה

וְאֲנִי שְׁנֵי עָרְבִים מִצְרַיִם

גְּרִיִם בְּשִׁכּוּנַת מִצְרַיִם הַקְּדוּשָׁה

הַשְׁעוֹר הַשְּׁלִישִׁי

المس الثالث

- 1- בּוֹקֵר טוֹב אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה
- 2- בּוֹקֵר טוֹב אֲדוֹן מַסְעוֹד..
- 3- מַה שְׁלוֹם אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה
הַיּוֹם..
- 4- תּוֹדָה.. תּוֹדָה.. אֲנִי בַסֵּדֶר..
- 5- וְאַתָּה מַה שְׁלוֹמָה הַיּוֹם..?
- 6- בְּרִיא.. אֲנִי בְרִיא תּוֹדָה לְאַל..
- 7- אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת אִם אַתָּה
רַעֲנָן כְּמוֹ שֶׁהָיִיתָ אֶתְמוֹל..?
- 8- אֲנִי רַעֲנָן אֲבָל לֹא כָל-כַּף
- 9- אַתָּה עֵיף הַיּוֹם..?
- 10- אֲנִי עֵיף וְקָצֵת

הַשְּׁעוּרָה הַשְּׁלִישִׁי

לָמָּה אֵינְךָ רֹעֵנִי ... 11

לָמָּה אֶתָּה עֲיִף ... ? 12

אֶתָּה לֹא זִשְׁנַתְּ טוֹב ... ? 13

אֲמַשׁ הַבַּיִת הַזֶּה מָלֵא 14

אוֹרְחִים ... אֲנִי וְנִשְׁבַּתִּי עִם

הָאוֹרְחִים עַד לְשָׁעָה אַחַת

אַחֲרֵי חֲצוֹת - לֵילָה ... אֲנִי

לֹא זִשְׁנַתִּי יָגֵא אֶדְבַע שְׁעוֹת

אִם-כֵּן שְׁעוֹדְנוּ הַיּוֹם לֹא 15

זֶהְיָה אָרוּךְ ... הַשְּׁעוֹר הַיּוֹם

זֶהְיָה קָצֵר ..

לֹא ... לֹא ... אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה ... אֲנִי 16

מוֹכֵן לְלַמּוֹד יוֹתֵר מִשְׁעָה הַיּוֹם

שאלות ותשובות

أسئلة وأجوبة

למה התלמיד קנה רענן..

התלמיד קנה רענן כי הוא ישן

שמונה שעות.

מה למד אדון מסעוד התלמיד

בסעוד הרביעי..

מד מסעוד למד ימי השבוע

כמה ימים יש בשבוע..

בשבוע יש שבעה ימים

מה הם שמות ימי השבוע..?

ימי השבוע הם: יום ראשון

יום שני יום שלישי יום רביעי

יום חמישי יום ששי ויום שבת

הַסְעוֹד הַשְּׁלִישִׁי

17. הַמּוֹרָה וְהַתְּלָמִיד בַּחֲדָר
18. הַמּוֹרָה יוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא גַם
הַתְּלָמִיד יוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא
19. הַחֲדָר לְאַנְחָנוּ לְוַמְדִים בּוֹ
הוּא מִשְׁרַד הַמּוֹרָה... הַחֲדָר שְׂבוֹ
אַנְחָנוּ יוֹשְׁבִים בּוֹ חֲלוֹן אֶחָד
שׁוֹלְחֵן כְּתִיבָה אֶחָד וְשְׁנוֹשָׁה
כֶּסֶּאוֹת... עַל שׁוֹלְחֵן הַכְּתִיבָה
רוֹאֶה אֲנִי שְׁנֵי סְפָרִים עֲבָדִים
מִחֲבֵרֵת אַחַת... שְׁנֵי עֶפְרוֹנוֹת
עֵט-נוֹבֵעַ אֶחָד... סִרְגֵּל וְעֵתוֹן
הַבּוֹקֵר... עַל הַקִּיר תְּלִיּוֹת
שְׁתֵּי מַפּוֹת וְשְׁתֵּי תְמוֹנוֹת

שאלות ותשובות

התלמיד קנה רצון או עיף...?

התלמיד קנה עיף...

למה התלמיד קנה עיף...?

למה לא קנה רצון...?

באו אורחים.. בית-התלמיד

קנה מצא אורחים שלא יצאו מן

הבית אלא בשעה אחת אחר

חצות-לילה...

כמה שעות ישן התלמיד...?

התלמיד לא ישן אלא ארבע שעות

איה המורה ותלמידו...

איה התלמיד ומורו...

התלמיד ומורו בחדר במשך

שאלות ותשובות

أسئلة وأجوبة

איפה יושב המורה

המורה יושב על הכסא

מי יושב גם על הכסא..

גם התלמיד יושב על הכסא

כמה חלונות יש בחדר

בחדר יש חלון אחד ודלת אחת

כמה שולחנות במשרד..

במשרד יש שולחן כתיבה אחד..

איה הספרים העבריים...

איה המחברת... ואיה הכסאות..

איה עט-הנובע..

איה העפרונות והסרגל..

איה המפות והתמונות

כולם... כולם בחדר ועל השולחן

הַשְׁעוֹר הַרְבִּיעִי . א .

الدرس الرابع

שְׁלוֹם אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה ..

שְׁלוֹם וּבְרָכָה

מֵה שְׁלוֹם אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה .. ?

תּוֹדָה לָאֵל . הַכֹּל בְּסִדְר ..

וְאַתָּה בְּנֵי מַה שְׁלוֹמָךְ .. ?

אֲנִי הַיּוֹם בְּעֵנָן מְאֹד

לְשַׁנְתָּ טוֹב ..

הַפְּעַם אֲנִי לְשַׁנְתִּי לְמוֹנָה שְׁעוֹת

אִם-כֵּן נִתְחִיל אֶת הַשְׁעוֹר

הַיּוֹם אַתָּה לּוֹמֵד שְׁמוֹת יְמֵי

הַשְּׁבוּעָה ..

הַיּוֹם יוֹם רֵאשִׁוֹן .. מְחַר יְהוּדָה

יוֹם שְׁנֵי אָמֵשׁ הִנֵּה יוֹם שַׁבָּת

הַשְּׁלוֹד הַרְבִּיעִי ב

أيام الأسبوع

לְפָנַי יוֹם שַׁבָּת הִזָּה יוֹם

שֵׁשֶׁת לְפָנַי יוֹם חֲמִישִׁי

הִזָּה יוֹם רְבִיעִי ... לְפָנַי יוֹם

רְבִיעִי הִזָּה יוֹם שְׁלִישִׁי. עַכְשָׁו

אֲנִי חוֹזֵר עַל יְמֵי-הַשְּׁבוּעַ ..

יְמֵי הַשְּׁבוּעַ הֵם ..

יוֹם רֵאשִׁוֹן

יוֹם שֵׁנִי

יוֹם שְׁלִישִׁי

יוֹם רְבִיעִי

יוֹם חֲמִישִׁי

יוֹם שֵׁשֶׁת

יוֹם שַׁבָּת

הַשְּׁעוֹר הַחֲמִישִׁי "الدرس الخامس"
הַנְּצַחוֹן הַהִסְטוֹרִי الإلتصاف الشارحي

חַג שְׁמִיחַ אֲדוֹנֵי הַמּוֹרֵי ..
תּוֹדָה ... תּוֹדָה . גַּם חַג שְׁמִיחַ לָךְ -
מֵה שְׁלוֹם אֲדוֹנֵי הַמּוֹרֵה הַיּוֹם
הַיּוֹם אֲנִי שְׁמִיחַ מְאֹד ... הַיּוֹם
אֲנִי מְאוּשֶׁר ... הַיּוֹם הוּא חַג כָּל
מִצְרַי ... הַיּוֹם הוּא חַג כָּל עַרְבֵי
יּוֹם הַשְּׁשִׁי בְּאוֹקְטוֹבֶר הוּא חַג
הַתְּקוּהָה חַג הַעֲתִיד כִּי לִפְנֵי יּוֹם
הַשְּׁשִׁי בְּאוֹקְטוֹבֶר הָיוּ הָעַרְבִים
מוֹשְׁפָלִים בְּהִשְׁפָּעַת מִלְחָמָה
שֶׁשֶׁת הַיָּמִים שֶׁהִסְתִּימָה לְטוֹבַת
הָאוֹיֵב הַצִּיּוֹנִי אֶדְ הַחִיּוֹל הַמִּצְרַי
הַגָּשִׁים נְצַחוֹן הַהִסְטוֹרִי נֶגֶד הָאוֹיֵב
בְּשִׁשִּׁי בְּאוֹקְטוֹבֶר.

שאלות ודגשבורד
أسئلة وأجوبة

מתי בא חג הנצחון...?
חג הנצחון בא בשש באוקטובר
מתי היו הערבים מושפלים...?
לפני מלחמת השש באוקטובר
היו הערבים מושפלים
למה היו הערבים מושפלים...?
הערבים היו מושפלים בהשפעת
מלחמת ששת הימים שהסתמה
לבעתם
מה הגשים היצא המצרי בשש
באוקטובר
היצא המצרי הגשים בשש באוקטובר
נצחון הסטורי

הַשְׁעוֹר הַשֵּׁי - א - (المسجد السادس)

אָנִי בֶן עֶשְׂרִים וְשָׁנַיִם ^{أنا عرى اثنين وعشرون}
ما

עָרַב טוֹב אֲדוֹנַי הַמּוֹרֶה ..

עָרַב טוֹב בְּנִי .

מִה שְׁלוֹם אֲדוֹנַי הַמּוֹרֶה הַיּוֹם

תּוֹדָה רַבָּה בְּסֵדֶר .

אֲתָה בְּנִי מִה שְׁלוֹמְךָ ..

אָנִי בְּרִיא כִסּוּס תּוֹדָה

בֶּן כַּמָּה אֲתָה מִסְעוֹד ..

אָנִי בֶן עֶשְׂרִים וְשָׁנַיִם

יֵשׁ לְךָ אֲחִים ... ?

יֵשׁ לְךָ אֲחִיוֹת ... ?

כַּמָּה אֲחִים אַתָּם ... ?

כַּמָּה אֲחִיוֹת אַתָּם ... ?

הַשְׁעוֹר הַשְּׁשִׁי - ב -

לִי אֲחִים פְּקִידִים לִי אֲחוֹת מוֹטְפוֹת

אֲנַחְנוּ שְׁשֶׁה אֲחִים

אַתָּה גְּדוֹל הָאֲחִים ..?

לֹא אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה

אֲנִי לֹא גְּדוֹל הָאֲחִים

וְאֲנִי גַם לֹא יוֹטֵן אִמִּי

לִי אֲחִים גְּדוֹלִים מִמֶּנִּי

לִי אֲחִיוֹת יוֹטְנוֹת מִמֶּנִּי

הָאֲחִים שְׁלֶה פְּקִידִים הֵם ..?

הָאֲחִים שְׁלֶה סְטוּדֵנְטִים הֵם ..?

לִי אֲחִים פְּקִידִים

לִי גַם אֲחִים סְטוּדֵנְטִים

הָאֲחִיוֹת שְׁלֶה פְּקִידוֹת הֵן ..?

הָאֲחִיוֹת שְׁלֶה מְלַמְּדוֹת הֵן ..?

השעור הששי - ג -
לי אחים ואחיותי אשתף ושתיקות

מה עובדים אחיך ...
אחי הגדול קצין בצבא
אחי הקטן ממנו מורה ..
מורה בבית-ספר ממלכתי
אחי הקטן מן המורה
עורך-דין
אחי הקטן מעורך-הדין
לומד תורת הרפואה
הוא בשנה השלישית
ואני קטן מאחי הלומד
רפואה אני פקיד בצנחן מסר
אחותי הקטנה ממני מורה
אחותנו הקטנה תלמידה

לגורם לטאע
ה'שעור השביעי - א -

עָרַב טוֹב אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה
עָרַב טוֹב בְּנֵי .. אֲנִי רָגִיל לַשְׂתוֹת
סִפֵּל קִפָּה בַּשְּׁעָה קִמַּשׁ .. תַּשְׁתָּה
סִפֵּל קִפָּה עִמִּי ..
בְּחִפְץ לֵב אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה אֲשַׁתָּה
קִפָּה .. לִפְנֵי בּוֹאֵי כֶּאֱן לַשְׁתִּיתִי סִפֵּל תָּה
הַיּוֹם הוּא הַשְּׁעוֹר הַשְּׁבִיעִי .. בְּרַצוֹנִי
לְשֹׂאֵל אוֹתָהּ מֶה לְמַדָּת אֲצִלִּי ..
אֲנִי לְמַדָּתִי קוֹדֵם כֹּל אֶת הָאוֹתוֹת
הַעֲבָדוֹת .. לְמַדָּתִי גַם נֶאֱלִים .. גַּם קִשְׁת
דְּקוֹדֵק לְמַדָּתִי .
אֲנִי לּוֹמֵד פְּעַמִּים בַּשְּׁבוּעָה אֲנִי
לּוֹמֵד מִתּוֹךְ סִפֵּר .. אֲנִי מִתְקַדֵּם יָפָה
מוֹדֵי נוֹתֵן לִי גַם שִׂיחָה .

השעור השביעי - ב -

מלים דומות לעברית למילים הללו

השפה העברית אינה קשה ..

היא קלה .. היא קלה מאוד .. היא

קלה נורא ... בשפה העברית יש

מלים .. הדבה הדבה מלים דומות

למלים ערביות ... דרך משל המלים

זרע .. שמע .. מנע - קטל .. קטרף .. לבש ..

מרד .. חלם .. קם ... צם ... צד .. יד .. עין

רגל .. אוזן .. יום ... לילה .. שעה .. שנה

שבוע .. ארבעה .. ארבעים .. שבועה ..

שבועים ... תשעה .. תשעים ... שמונה

שמונים .. מאה ... אלף ועוד .. כל המלים

הנזכרות למעלה דומות הן מאוד

למלים הערביות.

שאלות ודגשן בולט (א) - שיעור 7 -

أسئلة وأجوبة

1 מה שתה המורה ... ?

המורה שתה ספל קפה

2 מה שתה התלמיד .. ?

התלמיד שתה גם ספל קפה

3 מה שתה התלמיד לפני בואו

לשיעור העברי .. ?

התלמיד שתה ספל תה לפני

בואו לשיעור העברי .

4 איזה שיעור היה היום .. ?

היום היה השיעור השביעי

5 מה למד התלמיד בששה

השיעורים שעברו ..

התלמיד למד בראש וראשונה

את האותיות העבריות

שאלות וד נשובול ד (ב) - שיעור - 7 -

6 מה למד התלמיד אחר כך?
התלמיד למד מלים ולמד גם
דקדוק

7 כמה פעמים לומד התלמיד
עברית בשבוע?
התלמיד לוקח שתי הרעאות
בשבוע.

8 איך הלשון העברית קשה היא..

לא השפיה העברית קלה נורא..

9 למה השפיה העברית קלה היא..

הלשון העברית קלה כי יש הרבה
הרבה מלים דומות למלים הערביות

10 המלים זרע.. מנע.. קם.. צם.. יד.. ערביות הן..

הן ערביות וגם עבריות

הַשְׁעוֹר הַשְּׂמִינִי לַעֲבֹד הַשָּׁמַיִם -

— חַג שְׂמֵחָ אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה עִירֵי חֵם הַסִּימִי

הַיּוֹם אֵין חַג... בְּכֹל זֹאת יִפֶּה

לְשִׁמוּעַ בְּטוֹי יִפֶּה זֶה... חַג שְׂמֵחָ

— אֶשְׁכַּחַת אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה כִּי מִחַר

הוּא חַג הָאָבִיב

סְלִיחָה... סְלִיחָה... זֶה נִכּוֹן... מִחַר

הוּא חַג הָאָבִיב... חַג הָאָבִיב הוּא חַג

עַמִּי... הוּא חַג כָּל הַמְּצֻרִים הַחַיִּים

בַּמְּצֻרִים

— אֵינְךָ יוֹצֵא לְטִיֵל בַּחַג הָאָבִיב

אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה... ?

— לִי יֵשׁ פֶּדֶס בֵּין עֲשָׂרִים דוֹנִים... אֲנִי

דָּגִיל לְלֶכֶת עִם אִשְׁתִּי בְּנֵי וּבְתֵי

לְפֶדֶס הַדְּבִה לְרֹבִים בָּאִים אֲנִי הַפֶּדֶס

בַּחַג הַזֶּה.. הָאֲחִים שְׁלִי עִם נְשֵׁיהֶם
 וּבְנֵיהֶם.. גַּם הָאֲחִיות עִם בַּעֲלֵיהֶן
 בְּנֵיהֶן וּבְנוֹתֵיהֶן.. גַּם הַקְּרוֹבִים וְהַרְבֵּה
 חֲבֵרִים בָּאִים הֵם.. בָּאִים הֵם אֶל
 הָאֲחוּזָה שְׁלִי בַּחַג הָאֲבִיב בַּבּוֹקֵר...
 הַשֶּׁכֶם בַּבּוֹקֵר.. הֵם בָּאִים עִם אוֹכֵל רֵב
 בֵּיטִים... דָּג מְלוּחַ.. בָּצֵל.. בָּשָׂר וְגַם
 תַּרְנוּגוּלוֹת.. כָּל מַשְׁפָּחָה מְאֹכֶלֶת אֶת
 עֲצָמָה... כָּל אִישׁ.. כָּל אִשָּׁה.. כָּל יֶלֶד
 וְיֶלְדָה.. כָּל בָּחוּר וּבַחֹרָה כָּל זָקֵן כָּל
 הָאֲנָשִׁים יוֹצְאִים בַּחַג הָאֲבִיב לַפְּנֵי
 זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֵינָם חוֹזְרִים הַבֵּיתָה
 אֲנֵא בַעֲרֵב... רֹב הָאֲנָשִׁים יוֹצְאִים אֶל
 הַגְּנִים.. חוֹף הַנִּילוֹס.. עוֹשִׂים טִיּוֹלִים פֹּה
 וְשָׁם וְאוֹכְלִים בְּאוֹר הַחוֹפְשִׁי.

שאלות ודגשן בזדג
أسئلة وأجوبة
שעור-8

- 1 מתי אומרים חג שמח...?
אומרים חג שמח בחגים
- 2 מתי בא חג האביב...?
חג האביב אינו בא אלא באביב
- 3 חג של מי הוא חג האביב...?
חג האביב הוא חג כל מצרי
החי במצרים חג האביב הוא חג עממי
- 4 לאן יוצא המורה לטייל בחג האביב...?
המורה יש לו פרדס המורה יש לו
אחוזה והוא לוקח את משפחתו אל
הפרדס
- 5 מה נטוע בפרדס המורה...?
בפרדס המורה נטוע עצי תפוחיזהב

שאלות ודגש בורח
שעור 8

أسئلة وأجوبة

6. בין כמה דונם הפרדס של המורה...?

פרדס המורה הוא בין עשרים דונם

ז. מי בא אל פרדס המורה...?

הרבה אנשים באים לפרדס המורה

בחג האביב. האחים האחרות בניהם

ובנותיהם. הקרובים שלו (קרובים) וגם

החברים שלו (חברים) באים אל האחוזה

של המורה

8. מי מבשל.. מי מאכיל את האורחים...?

כל אב משפחה מאכיל את משפחתו

9. מה אוכלים האנשים בחג האביב?

האנשים אוכלים בדרך כלל ביצים

דג מלוח וכו'. הם אוכלים באור

החופשי

מִלּוֹן הַשְּׂלוּחִים מִדָּף 148/119

قاموس الدروس السابقة

הַתְּחִילָה בְּדֹא	לַרְבַּע מֵסָא
לְהַתְּחִילָה אֲנִי יִבְתְּדָא	אֲדוֹן סִיד
חֵשׁוֹן דְּרֵס	מֵהַ כִּיפ
רֵשׁוֹן אוֹל	חַאֲלַק
אַתָּה מִבֵּין אַנְתָּ תִּפְלֵם	הַיּוֹם הַיּוֹם
כִּן נַעַם	תּוֹדָה שְׁכֵרָא
מוֹכֵן מִסְתַּעַד	טוֹב כִּיפ
אֲדוֹנֵי סִיד	מְאֹד אֲדָא
הַמּוֹרְדָה הַמְדֵרֵס	לֹא-רַע לַבָּאֵס
120	בֹּא הִנֵּה הַנָּא
הַקִּישׁ וְאִשְׁחֵ (אִשְׁחֵ)	לֹא-כִשׁוֹ הַנָּא
מִן פִּנְלֵךְ	אֲנִי יִכּוֹל אִסְתַּלִּיב
שֵׁם לֵב וְאִנְדֵּב	אֲנִי יִכּוֹל אִסְתַּלִּיב

בְּטִדָּר	על מאיראם	אזירא	ضعيف
בְּרֵא	مفاتي	אזירא	هتصف
לְבִי	مُتَعَب	לְבִי	الليل
רַעֲבִים	نشط	לְבִי	حتى السابعة
רְאוּדָה	شكر الله	לְבִי	السادسة
לְאִיל		לְבִי	نمت
אֲבִי	اريد ان اعرف	לְבִי	لم اقرأ
לְדַע		לְבִי	الا عرفت
לֹא-כָל	ليس هكذا	לְבִי	لن يكون
כִּד	مش قوي	לְבִי	اذا كان الامر كذلك
אֲבִי	انا ارى	אָרוֹךְ	طويل
קָצָר	قليلا	קָצָר	قصير
אֲלֵנָה	لست	אֲלֵנָה	اكثر
לְשֹׁנֵי	يَقْت	אֲלֵנָה	عزفة
יְהִי	سيكون	אֲלֵנָה	

כֶּסֶף	כְּרֵסִי	אֲזֻזָּה	סִיּוֹף
חֶלְזוֹן	שֵׁבַק	כִּמְהָ	שְׁלֹזוֹת
דְּלִיָּת	בָּב	שְׁלֹזוֹת	מֵאֵמֶד
שְׁלֹזוֹת	הֵמֵמֶדֶה	תְּמוֹנָה	מִוֶּדֶה
כְּתִיבָה	כְּתָבֵה	מִפֶּה	חֵרֵטֵה
סִפְרֵים	כְּתָב	כֹּזֵם	גְּדִיעֵהֶם
מִחְבְּרָת	כְּרִיסֵה	לִפְדוֹת	אֶלְמֵי רֵסָע
לֹט־זֹבֵל	קֶלֶם חֵבֶר	בְּחֶדֶר	בַּחֲבֵרֵה
לִפְדוֹן	" רֵסָע	תְּזִדֵּה	בְּיָמֵה
סִדְרָה	מִסְפָּרֵה	בְּיָמֵה	הַחֲבִילֵה
מִפֶּה	חֵרֵטֵה	יּוֹם	שֶׁבֶת
תְּזוּרָה	מִעֻלָּה	אֶמְלֵךְ	אֶדְסָה
מִפְּזוֹת	חֵרֵטֵה	אֶתְמוֹז	אֶלְבָּרֵה
תְּמוֹנָת	מִוֶּדֶה		

נָצַח נצח
 הִסְטוֹרְיָה تاريخي
 חַג לְיָמֵינוּ عيد سعيد
 מְאוּדָּה سعيد
 הַשָּׁשִׁי السادس
 בְּאוֹגֹטוֹבֵר من أكتوبر
 תְּלוּזָה أمل
 מוֹלְטֵפֶל مذلول
 בְּהַשְׁפָּעָה بتأثير - بفعل
 מְלַחֵמֵת حرب
 שְׁשֵׁת הַיָּמִים الأيام الستة
 הִסְתִּים انتهى
 לַטוֹבֵת لصالح
 הַגְּשִׁים حقوق
 נָגַד ضند

אִם כֵּן إذا كان الأمر كذلك
 הַפְּלֵא هذه المره
 שְׁמוֹת أسماء
 מִקָּד غداً
 יוֹם רֵאשִׁוֹן صوف 137
 יוֹם יָסֵב يوم الأحد
 יוֹם שְׁלִישִׁי يوم الاثنين
 יוֹם שְׁבִיעִי يوم الثلاثاء
 יוֹם רַבִּיעִי يوم الأربعاء
 יוֹם חֲמִישִׁי يوم الخميس
 יוֹם שַׁשִּׁי يوم الجمعة
 יוֹם שַׁבָּת يوم السبت
 לְפָנַי قبل
 אֲנִי חוֹזֵר أنا أعود

שְׁנָאָה שְׁנָאָה
 שְׁנָה שְׁנָה
 אֲסֻבָּע אֲסֻבָּע
 אַרְבַּעָה אַרְבַּעָה
 אַרְבַּעִים אַרְבַּעִים
 שִׁבְעָה שִׁבְעָה
 שִׁבְעִים שִׁבְעִים
 תְּשַׁעָה תְּשַׁעָה
 תְּשַׁעִים תְּשַׁעִים
 שְׁמֹנֶה עָהָד שְׁמֹנֶה עָהָד
 שְׁמֹנֶה עָהָד שְׁמֹנֶה עָהָד
 מֵאָה מֵאָה
 אֶלֶף אֶלֶף
 וְאַחַר וְאַחַר
 הַזְּכוּרֹת הַזְּכוּרֹת
 וְהַמְּלָכִים וְהַמְּלָכִים
 דְּמוֹת מֵאוֹד דְּמוֹת מֵאוֹד

זָרַע זָרַע
 שָׁמַע שָׁמַע
 מָנַע מָנַע
 קָטַל קָטַל
 קָטַף קָטַף
 לָבַשׁ לָבַשׁ
 מָדַד מָדַד
 חָלַם חָלַם
 קָם קָם
 שָׁם שָׁם
 שָׂדַי שָׂדַי
 יָדַי יָדַי
 לָאֵם לָאֵם
 רַגְלִי רַגְלִי
 אָזְנִי אָזְנִי
 יוֹם יוֹם
 לַיְלָה לַיְלָה

קַח לְמִי עֵיד סַעִיד

בְּטוֹי זִפְהָ תַעֲבִיר עֵייל

בָּא גַא

לְפָנֶיךָ נִפְסִי

מִחֶרֶד עֵדָא

קַח-הָאֵבִיב עֵיד רִבְע (עֵיד שֶׁמֶן הַנֶּסֶח)

סְלִיחָה מַעֲדָרָה

זֶה נֶכּוֹן הַזֶּה מַחֲבִיב

קַח לְמִמֶּנּוּ עֵיד שְׁעָבִי

הַחַי בְּמִצְרַיִם ^{الذي يعيش في مصر}

הַחַיִּים בְּמִצְרַיִם ^{الذين يعيشون في مصر}

אֵינְךָ יוֹמָא אֶלְסֵת

לְטַיֵל ^{تخرج لتتنزه}

פְּרִדְסָן ^{بياره مساعفتها}

דוֹנָם ^{٩٠ دونم (الدوم = متر مربع)}

דְּגִילָה וְלִבְנֵי יַעֲתָד לְלִזְבָּב

בֵּית בִּנְתִי בֵּיתִי בִּנְתִי

אִלְסָה זֻוְגָה אִלְסָתִי זֻוְגָתִי

לְפָנַי בּוֹא אֶל קִבְל חֲמוּרָה

אֵיזָה אֵי

הַשְּׁלוּדִים } אֲדוּרִים

שְׁלֻבְדוֹ } אֲסַבְקָה

בְּדֵאֵשׁ } קִבְל מְלֵךְ

וְדֵאֲשׁוֹנָה } שֵׁי

הָאוֹתֵיזוֹת אֲחֻרֵי

הַעֲבֵרִית אֲעִבִיב

144

אֲחֵר-כֵּן בְּעַד זֶלֶךְ

כַּמָּה פְּלֵמִים כַּמֶּרֶה

הַדְּיָאָה מַחֲצֵרָה

שְׁתֵּי הַדְּיָאוֹת מַחֲצֵרָתַן

אֵיךְ כִּיפ

הַלְשׁוֹן הַעֲבֵרִית ^{اللغة العبرية}

145

הַשְּׁמִינִי הַתַּמֵּן

פְּלַמִּים מֵרַתִּין

בַּשְּׁבִיעַ בַּאֲסִיבִיעַ

מִתּוֹךְ סֵפֶר מִן הַאֲלֵפִית

אֲנִי מִתְּקַדֵּם } אֲנִי
יִפְּהָ } אֲנִי

לְשׁוֹנָה מִחֲדָתָה

148

לְשׁוֹנָה לִּגְוָה

אֵינָה קְלָה לִישֵׁת מִבֵּה

קְלָה סֶהֱלָה

קְלָה נוֹדָא סֶהֱלָה גֵּבָה

הַרְבֵּה מִלִּים קְלָה מִכֵּתֵר

מִלִּים דּוּמִיּוֹת (שִׁבְיָה) קְלָה מִנְחָה

דְּרָד מִנְחָה עַל סִבִּיל הַמִּתָּל

לְשׁוֹנָה שִׁמְעָה

לִישָׁה לִישָׁה

מִרְדָּה תָר עַל

מִעֲתָד קְלָה

שֵׁרֶב לְשׁוֹנָה

לְשׁוֹנָה אֲנִי שֵׁרֶב

סֶפֶר פְּתִיחָה

קְפָה קְפָה

בַּחֲפֵץ לֵב בְּהִיבֵה מִלְּה

לְפָנֵי בּוֹא קִבְלֵה מִשְׁוֹרֵי

כִּי אֲנִי לְשׁוֹנָה מִשְׁוֹרֵי

בְּרִיחָה אֲרִיד - בּוֹדֵי

קְוִדֵם כֹּל קִבְלֵה מִלְּה

אֲוֶת חֲרֵף

אֲוֶתִיּוֹת } חֲרוֹף

לְבִדִּיּוֹת } עִבְרִיָה

מִלְּה קְלָה

מִלִּים קְלָה

קְלָה

דְּקִדּוּק קְוִעַד

אָרְיִים	أخوه	בְּחֹרֶר	شاب
נְשִׂיִים	שא	זָקֵן	عجوز
נְשִׂיָהִים	שאָהֶם	אֲנָשִׁים	رجال
בָּנִים	אבא	בָּנָיִם	خرج
בְּנֵיהֶם	אבאָהֶם	זָרָה	شرف
אֶרְחוּבָה	عربه	הַשָּׁמַיִם	الشمس
בַּבּוֹקֶר	في الصباح الباكر	אֵינָם חוֹרְגִים	لايعفون
הַשָּׁפָחַם		הַבֵּיתָה אֶלָּם	الى البيت
אוֹכֵל רֶב	אכל כִּתְיֵר	בְּעֶרְבֵי	الاحق الماء
בֵּיטָה	ביטנה	רֹב הָאֲנָשִׁים	معظم الناس
בֵּיטִים	ביט	חוֹף הַיָּם	شاطئ النيل
דַּג־מַלּוּחַ	סֶלַע	עוֹשֵׂים	[يقومون بنزعات
בָּצֵל	בצל	מִיָּדָם	
בָּשָׂר	לחם	פֶּה וְלֶשֶׁת	هنا وهناك
תִּרְנַגְוֹלָה	رحابه	בְּאֵזֶר	[في الهواء الطلق
מְשַׁפָּחָה	اسرة	הַרְפָּשֵׁי	
הָאֵכֵל	אָטַעַם	מִרְגֵּי אֲזִמְרֵים	تقوى نقول
מֵאֵכֵל אֶתְּ	[يطعم نفسه	הָאֵשׁ יִשָּׂלַע מִי עֵידֵם	
עַצְמוֹ		הָאֵשׁ יִשָּׂלַע מִי עֵידֵם	

טבֿיח	בֿיטל	חרג ליתנר	לִיטֿיל
יטבֿיח	מֿבֿיטל	גרס	קֿיטל
זיפֿ	אֿורח	מגרוס	קֿטול
זיפֿוד	אֿורחים	שגה יפֿים	לֿץ
אבֿ-מלשפֿחה	רסו	ברטל	תפֿוח
בֿדדֿ-כֿלל עמוֿמ		אשגה	לֿץ תפֿוח
		البرטל	א

מתבוסה לנצחון

من التمسك إلى النصر -

במלחמת ששת הימים 1967

נפגעה האומה הערבית בכבולש..
כבולש הגדה המערבית של נהר
הירדן.. כבולש רמת הגולן... חצי-
האי-סיני נפל בידי האויב הציוני
השחצן.

ישראל הפתיעה את מצרים
בהתקפה מרוכזת שהסתימה לטובת
ישראל... נצחון מזויף זה נתן לאויב
השחצן לשכנוע כי נצחון זה הוא נצחון
סופי... מצרים סבלה בשקט את חרפת
התבוסה... אך כשזרח יום הששי באוקטובר
בד זרח הנצחון הערבי המצליח

הנשיא המפקד ^{الدعم القائد}

מערכת השחרור

- مركز التحرير -

מר אנוך אלסאד את הוא
נשיא הרפובליקה המצרית
הערבית... נשיא אלסאד את נבחר
לנשיאות מצרים בשנת אסף
תשע מאות ושבעים... המנהיג
המפקד ארגן את היציאה מחדש
וקנה לו נשק ותחמושת... החיל
המצרי קלט את הנשק המסויף
מהר... בששי באוקטובר שנת אסף
תשע מאות שבעים ושלוש 1973 היה
החיל מתגלגל ליום הנקמה בשדה הקרב והיה
היציאה מוכן למערכת השחרור

הַמְנַהֵיג הַמֵּאֲמִין
الزعيم المؤمن

הַמְנַהֵיג הַמְפַיֵּד הַמֵּאֲמִין
אֶחָד אֶת הָעֲרָבִים לְפָנַי מַעֲרַכֶת
הַשְּׁחֵרוּד... הַנְּשִׂיא רָאָה בְּאֶחָד
הַמְדִינּוֹת הָעֲרָבִיּוֹת מִפְּרֹתָם
הַנְּצָחוֹן... כְּשֶׁבָּאָה לְשַׁעַת הָאָפֶס
עָבַר הַצָּבָא אֶת הַעֲלֵצוֹת סוּיָא
לְשִׁיתָה מְכַשׁוֹל יָמַי בְּלַתִּי עֶבֶר...
וְהִשְׁמִיד אֶת קוֹ בַּר-לֵב לְשִׁיתָה
מְכַשׁוֹל קִרְקָעִי בְּלַתִּי חֲדִיר...
הַצָּבָא הַמְצָרִי הַבֵּיס אֶת הָאוֹיֵב
הַצִּיּוֹנִי הַשְּׁחֵרָץ לְשִׁיתָה אוֹמֵר
לִי צָבָא בְּלַתִּי מְנוּצָח

הַתְּמוּטֵט הַעֲבָא "فانظر جيشنا الذي"

הַבְּלֵתִי מִנוּץָח לַאֲיֶהֱר

מַה קָרָה לְאוֹיֵב הַלְשׁוֹחֵץ
מַה קָרָה לְמַכְשׁוֹל הַיָּמִי
הַבְּלֵתִי עֲבִיר.. מַה קָרָה
לְמַכְשׁוֹל הַטְּבַעִי תַעֲלֵת סוּאֵץ?
מַה קָרָה לְקוֹבֵר-לֵב הַבְּלֵתִי
חֲדִיר... מַה קָרָה לְאַגְדָּה
שְׂאֵמָרָה כִּי הַעֲבָא הַצִּיּוֹנִי הוּא
עֲבָא בְּלֵתִי מִנוּץָח... הַכֹּל
הַתְּמוּטֵט.. הַעֲבָא הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּבַס

הַתְנוּעָה הַצִּיּוֹנִית

الحركة الصهيونية.

הַתְנוּעָה הַצִּיּוֹנִית הַתְחִילָה בַּמָּאָה
הָאַחֲרוֹנָה... מִטֶּרֶת הַתְנוּעָה הַיָּא לְהִקִּים
מְדִינָה יְהוּדִית בַּפְּלֶסְטִין הַעֲרַבִּית.
מֹשֶׁה הֵס.. לִיו פִּינְסְקֶר.. הִרְצֵל.
נֹרְדֵאוּ. חַיִּים וַיִּזְמַן וּבֶן גִּרְדִּין וּמְנַהִיגֵי
צִיּוֹנִים אַחֲרֵים שֶׁחִקּוּ תַּפְקִידִים
חֲשׂוּבִים הֵן בַּסְּפָרִים הַצִּיּוֹנִים
שֶׁכָּתְבוּ הֵן בַּחֲלָקִים הַגְּדוֹל בְּאֵרֶגוֹן
שׂוֹדוֹת הַיְּהוּדִים וְאַחוּד מֵאַמְעָם
לַמַּעַן קִבְּלַת הַיְּהוּדִית בַּלְּפֹר שְׂתַתְּנָה
לַיְּהוּדִים זְכוּת הַגִּירָה לַפְּלֶסְטִין
לְפָנֵי הַיְּהוּדִית בַּלְּפֹר לֹא הָיָה
מִסְפָּר הַיְּהוּדִים בַּפְּלֶסְטִין עוֹלָה עַל

התנועה הציונית
وعهد بلفور
2

חמשים אלף יהודי שקיפו
מקומים שמונה אחוזים מהאוכלוסיה
הערבית בלבד.

הצהרת בלפור נתנה ליהודים
זכות לבוא לפלסטין בחסות ממשלת
המנדט הבריטי שהגדילה מספר
היהודים מ 8 אחוזים בשנת 1918
לארבעים (40) אחוזים מהאוכלוסיה
הערבית בפלסטין.

בחמשה עשר במאי 1948
הוקמה מדינת ישראל בפלסטין
הערבית. בני פלסטין התנגדו
להקמת מדינת יהודית בפלסטין גם
המדינות הערביות לא הסכימו שתוקם

התנועה הציונית
- وفتاة بفلسطين -
ג

בפֿלֿסטיֿן הָעֶרְבִית מְדִינָה זֶהֵן
הִתְעַרְבוּ לְהַכְשֵׁלַת תְּכֵנִית חֲלוּקָה
פֿלֿסטיֿן לְשֵׁתֵי מְדִינֹת מְדִינָה
יְהוּדִית וּמְדִינָה עֶרְבִית.

הַמְדִינֹת הָאֲמֶפְרִי־לִסְטִיֹּת תִּמְכּוּ
בְיִשְׂרָאֵל תְּמִיכָה מְלָאָה וְעִזְרוּ לְיִשְׂרָאֵל
לְמַעַן הַמְשַׁכֵּת קִיּוּם יִשְׂרָאֵל וְחֻזְקָה
יִשְׂרָאֵל עִמְדָה עַל רַגְלֶיהָ הַיְּהוּדִית
לְאֲמֶפְרִי־לִיזִם שְׁעָמֵד לְיַמִּינָה בְּאַרְבַּע
מְלַחְמוֹת ...

שְׁלוֹשׁ מְלַחְמוֹת הַסְּתִימוֹ לְטוֹבַת
יִשְׂרָאֵל אֵד מְלַחְמַת הַשְּׁשִׁי בְּאוֹקְטוֹבֶר
1973 הַסְּתִימָה בְּנִצְחוֹן מִצְרַיִם וְהָעֶרְבִים
וּבְהַתְמוֹטְטוֹת הָאֲגָדָה עַל הַצֵּבָא הַיִּשְׂרָאֵלִי
הַבְּלִדִי מְנוֹצָח

שאלות לדתשובות أسئلة وأجوبة

- ד -

התנועה הציונית

דרכה למחיה

1- מתי התחלה התנועה הציונית

התנועה הציונית התחילה לפני

יותר ממאה שנה

2- מה המטרה מהתנועה הציונית

המטרה מהתנועה הציונית היא

הקמת מדינה יהודית בפלסטין

הערבית.

3- מי הם גדולי המנהיגים הציונים?

המנהיגים הבולטים ביותר הם: משה

הס. ליו פינסק, לשני המנהיגים הנזכ-

רים חברו ספרים שהסבירו לבני

עמם היהודים כי הקמת מדינה יהו-

דית הכרחית היא כי עמי מדינות

כְּשֶׁהוּנְקָמָה } עִנְיַן אֲחֵרָה
 מְדִינָה } דּוֹלָה
 יְשֵׁרָאֵל } אִסְרָאֵל
 זְכָר } אֲחֵרָה
 נְבִיָּה } אֲנֻחָה
 זְכָרְהוּת } אֲנֻחָה
 נְשִׂאָה } רֵאשִׁית
 פְּלִיאָה } נְשִׂאָה
 פְּלִיאָה } נְשִׂאָה
 בְּיָסוּד } בְּתָאסִיס
 אֲדָגוּן } תְּנִימָה
 הַשְׂוֹמֵר } הַחָרֵס
 מְנַהֵל } מְדִיר
 הַסּוֹכְנוֹת } הַוּלָאָה
 הַיְהוּדִית } הַיְהוּדִית
 מְמַלְּכָה } רֵאשִׁית חֲלוּמָה
 לְשָׁנִים } לְשָׁנִים
 רַבּוֹת } עַדִּיָּה

אֲהֵמָה } אֲהֵמָה
 אֲסִפּוֹרָה } רִיבּוּסָה
 קָרָא } דְּעָא
 לַיְהוּדִים } אֲלֵי הַיְהוּדִים
 לְהַצִּיטָרָה } לְאַנְחֻמָה
 מוֹעֵדוֹן } נָאדִי
 אֵיזָה } אֵי
 תְּפִקִיד } דּוֹר
 שְׂחָק } קָאָמָה
 לְבַד יוֹתֵר } עֲמֵל אֲלֵתֵר
 מְאַרְבָּעִים } מִן אַרְבַּעִים
 לְשָׁנָה } שָׁנָה
 לְמֵלֶךְ } מִן אֲגֵל
 לְשָׁפֹר } תְּחִסִּין
 הַמַּצֵּב } הַוּשָׁח
 פְּלִיאָה } עֲמֵל לְשִׁירָה
 לְמֵלֶךְ } מִן אֲגֵל
 הַשְּׂגִירָה } הַחֲסוּל

الجيش المصري حقق
أمل الشعب.

הַצָּבָא הַמִּצְרַיִם

הַגִּלְשִׁים אֶת תְּקוּנַת הָעַם

קִוּוּ הַהִגָּנָה הַחֲזָק לַשְׁהוּנִים בְּסִינֵי
הַתְּמוּטָט בְּשֵׁשׁ לְשָׁעוֹת... קִוּוּ בִּדְלִיב
לַשְׁהוּנִים בְּלִשְׁנֵי הַתְּמוּטָט בְּשֵׁשׁ
לְשָׁעוֹת... הַצָּבָא הַמִּצְרַיִם חָדַר אֶל
קִוּוּ הַהִגָּנָה וְהַשְׁמִיד אוֹתוֹ...

הַחֲזִיל הַמִּצְרַיִם הַגִּלְשִׁים אֶת תְּקוּנַת

הָעַם הַמִּצְרַיִם וְהָעַם הָעֵרָבִי... הַנְּצַחֵן

הַיְזָה הַיְזָה נְצַחֵן לְכָל עֵרָבִי... הַנְּצַחֵן

הַיְזָה תְּקוּנָה... הַנְּצַחֵן הַיְזָה חֲלוּם אֶדְ

הַחֲזִיל הָעֵרָבִי הַגִּלְשִׁים אֶת הַתְּקוּנָה

וְהַגִּלְשִׁים אֶת הַחֲלוּם וְהַחֲזִיר לָנוּ אֶת

הַכְּבוֹד וְהַדְרִים אֶת רֵאשֵׁנוּ בְּפִנֵי הָעוֹלָם

קְתַשְׁחֵק עִם נְבִיחָרַת דְּמִיעַ בְּכַדוֹר רִגְלָא
הַמְשַׁחֵק יִתְקִים בְּיוֹם שְׁשִׁי הַבָּא מֵחִיד
כְּרִטִים הַכְּנִסָּה לִידָה מִצְרִית מִחֻלְקָה
שְׁנִיָּה אֵין דְּבָר אֲנִי אֶקְנֶה שְׁלוֹשָׁה כְּרִטִי
סִים אֲמַד גַּם הִיא מְעוֹנִינָת לַחֲזוֹת מִשְׁחֵק
בְּכַדוֹרֵגֶל

سنون ألف مشاهد

ששים אצף לחזים

בְּיוֹם שָׁבוּ הַתְּקִים הַמְשַׁחֵק הַבִּינְלָאוּמִי
פְּנֵה הָאֵב עִם אֲשֶׁתוֹ וּבְנוֹ לַמְּגִרָשׁ כְּדוֹרֵגֶל
לְעַם לְחוֹ מִשְׁחֵק מְעַנִּין יוֹדֵר מִשְׁשִׁים
אֶצֶף לְחוֹמִים הַתְּעַנְגוּ בְּמַרְאֵה הַמְשַׁחֵק
הַתּוֹצֵאוֹת בְּמַחֲצִית הַדְּאֲשׁוֹנָה הַיְלִתָּה
אֶחָד אֶפֶס לְטוֹבֵת הַקְּבוּצָה הַסְּפָרֵדִית
וּבְמַחֲצִית הַשְּׁנִיָּה הַבִּקְעָה הַקְּבוּצָה
הָאוֹרֶחַת שְׁעַר שְׁנֵי וּבִזְהָ הַסְּתִים הַמְשַׁחֵק

מכל הסוגים	מכל הנפגעים	אני מודה בקרב	אני מודה בקרב
חזנים ילד	חזנים ילד	הלב	הלב
המסלול	המסלול	תלדוכה	תלדוכה
מודיד	מודיד	תלדוכה	תלדוכה
מסיע	מסיע	קרא למונית	קרא למונית
נמצא	נמצא	היה זר	היה זר
שדה תלופה	שדה תלופה	ברך	ברך
אזרחי	אזרחי	בית חרושת	בית חרושת
נחת	נחת	מחט	מחט
מטוס סלון	מטוס סלון	מכונת חפירה	מכונת חפירה
לנתי	לנתי	דבר לילה	דבר לילה
מסוג בואינג	מסוג בואינג	לאה בידה	לאה בידה
היכול להפיל	היכול להפיל	מסוג	מסוג
פחות זמן	פחות זמן	גן החיות	גן החיות
מסוק	מסוק	בזל את היום	בזל את היום
אל תלפח בני	אל תלפח בני	באור הקפני	באור הקפני
מטוס קרב	מטוס קרב	קרה את האדה	קרה את האדה
מפציץ	מפציץ	קרה את האדה	קרה את האדה

תَقْلُ
 موجود
 عطاء
 مدني
 هبط
 طائرة نفاثة
 علاقة
 من طراز بويغ
 التي تستطيع اذئق
 أصغر
 هليكوبتر
 لا انسى يا بني
 طائرة مقاتلة
 قاذفة قنابل
 (Bomber)

התנועה הציונית . ה -

אירופה אינם מכבדים את העם
היהודי על אף השויון האזרחי שקבלו
היהודים מכמה מדינות אירופה שני
המנהיגים. הם ופינסקר "קרואו"
ליהודים לא להתבולל.

איוה תפקיד שחק תאודור הרצל
ומכס נורדאו בדבר היהודים.

תאודור הוא לשכנס את הקונגרס
הציוני הראשון בבאזל "שבטויץ 1897

הרצל הוא אשר ארגן את שורות
היהודים והוא אשר יסד את התנועה

הציונית המדינית. מכס נורדאו היה
ידו סימנית של הרצל. נורדאו הוא

אשר קרא מעל במת הקונגרסים להתענין

הַתְנוּעָה הַצִּיּוֹנִית . 1 -

בַּאֲסֹפֹדֶט וְקֵרָא לַיהוּדִים לְהַצְטַדֵּף
לְמוֹעֲדוֹנִים סְפוֹרְטִיבִים
אִיזָה תַּפְקִיד שְׁחִקוּ חַיִּים וְזָמַן
וּבֶן גּוֹרִיוֹן ...

ד"ר חַיִּים וְזָמַן קִזָּה מִנְהִיג צִיּוֹנִי
גְדוֹל וְהוּא עֶבֶד יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה
לְמַעַן שְׁפוֹר מַצֵּב הַיהוּדִים בַּפְּלֶסְטִין
וְהוּא פֶּעַל הַרְבֵּה לְמַעַן הַשְׁגֵּת הַצְהָרָת
בַּלְּפוֹד ... כְּשֶׁהוֹקְמָה מְדִינַת יִשְׂרָאֵל נִבְחַר
ד"ר חַיִּים וְזָמַן נְשִׂיא מְדִינַת יִשְׂרָאֵל
דוֹד בֶּן גּוֹרִיוֹן קִזָּה פֶּעַל בִּיּוֹסוֹד
אַרְגוֹן . הַשּׁוֹמֵר לְפָנָי מִלְחָמַת הָעוֹלָם הָרִאשׁוֹנָה
שׁוֹנָה וְקִזָּה מְנַהֵל הַסּוֹכְנוֹת הַיהוּדִית
וְרֵאשׁ מְמַשְׁלֵת יִשְׂרָאֵל הָרֵאשׁוֹן לְשָׁנִים רַבּוֹת

רָשִׁי א	רָשִׁי א	רָשִׁי א	רָשִׁי א
רֶפּוּבְלִיקָה	רֶפּוּבְלִיקָה	רֶפּוּבְלִיקָה	רֶפּוּבְלִיקָה
בְּחַר	בְּחַר	בְּחַר	בְּחַר
בְּחִירָה	בְּחִירָה	בְּחִירָה	בְּחִירָה
רִאשׁוּת	רִאשׁוּת	רִאשׁוּת	רִאשׁוּת
מְנַהֵג	מְנַהֵג	מְנַהֵג	מְנַהֵג
מְפַיֵּד	מְפַיֵּד	מְפַיֵּד	מְפַיֵּד
אֲדָגָה	אֲדָגָה	אֲדָגָה	אֲדָגָה
יָבֵא	יָבֵא	יָבֵא	יָבֵא
מִחֲדָשׁ	מִחֲדָשׁ	מִחֲדָשׁ	מִחֲדָשׁ
לָקַח	לָקַח	לָקַח	לָקַח
רָשָׁן	רָשָׁן	רָשָׁן	רָשָׁן
דְּחִמּוֹת	דְּחִמּוֹת	דְּחִמּוֹת	דְּחִמּוֹת
חַיָּל	חַיָּל	חַיָּל	חַיָּל
אֶסְתוּבָה	אֶסְתוּבָה	אֶסְתוּבָה	אֶסְתוּבָה
מְסוּבָה	מְסוּבָה	מְסוּבָה	מְסוּבָה
מְהֵרָה	מְהֵרָה	מְהֵרָה	מְהֵרָה
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	שֵׁשׁ
מְנַהֵג	מְנַהֵג	מְנַהֵג	מְנַהֵג
מְפַיֵּד	מְפַיֵּד	מְפַיֵּד	מְפַיֵּד
אֲדָגָה	אֲדָגָה	אֲדָגָה	אֲדָגָה
יָבֵא	יָבֵא	יָבֵא	יָבֵא
מִחֲדָשׁ	מִחֲדָשׁ	מִחֲדָשׁ	מִחֲדָשׁ
לָקַח	לָקַח	לָקַח	לָקַח
רָשָׁן	רָשָׁן	רָשָׁן	רָשָׁן
דְּחִמּוֹת	דְּחִמּוֹת	דְּחִמּוֹת	דְּחִמּוֹת

מֵאַמִּין מִן מִן

אֶחָד וְחָדָּ

לִפְנֵי קִבְלָה

מֵעֲדֻכָּה

מֵעֲדֻכָּה

הַשְּׂחָדוּת

אֶחָד

הַמְדֵינֹת הַדּוֹל

מִכְתָּר מִפְתָּח

נִפְקָזוֹן דִּמְנִיר

בָּא גַּם - חֲצֵר

כְּשֶׁבָּאָה עִנְדָּהּ גַּבְרַת

חֲסֵלָה שָׂעָה

שָׂעָה שָׂעָה

הַפְּסֵק הַמְּפָרֵד

לַבַּיִת עִבְרִי - מִצְרַיִם - אֲגָתָן

הַתְּלַלִּים - הַמְּסֻלָּם תְּנֵינָה הַסְּרִיסִים

מִכְשָׁל וְיָמִי עֲקֵבָה בְּחֵרֶת

בְּלִיטֵי - לַבַּיִת מִסְתַּחֲלֵי הַעֲבוּרִים

הַשְּׂמִיד דִּמְרָה

מִכְשָׁל וְיָמִי עֲקֵבָה אֲרֻפִּיָּה

הַבַּיִת הַזֶּה - חֲצֵר

הַאֲוִיב הַשְּׂחָדוֹן

הַזֶּה אֲוִיב כִּי יִקְוֶה

בְּלִיטֵי - מִמְּצֵחַ לַאֲתֻרָה

הַשְּׂמַיִם דָּמָר

הַגְּשָׁמִים חָצֵק

תְּקוּנָה אִמֵּל

תְּקוּנַת הַעָלָם אִמֵּל הַשְּׂעָב

נִצְחוֹן נִצְר

חֵלֶם חֵלֶם

כְּבוֹד שִׁרְפ

חֵזֵר עָד

הַחֲזִיר אֵעָד

יְהִי רָפֵעַ

רֵאשׁ רֵאשׁ

בְּפָנָי אִמָּם

הַלְּאֵלִים הָעֹלָם

מִכִּשְׂאוֹ לִי מָנֵחַ

טָב לַי אֲטִבֵּעִי

קוֹ-בֵר-יָב חֶזֶק בָּרִלִיפִי

בְּלִת-חֵדִיר מִסְתַּחֵל
אֲמִשְׂרָקִי

אֲגִדָּה אֲסֻפּוֹת

שִׁפְאֵי מֵר הַזֵּי נִשְׂאֵל

הַכֹּל אֲכַל

הַתְּמוּטִט אִנְהָר

הַזֹּבִים חֲזִימֵ

210

קוֹ-הַהֲגִנָּה חֶזֶק הַנְּפָאֵךְ

שִׁהוּ יָקִים הַזֵּי אֲקִימֵ

בְּשֵׁשׁ שָׁעוֹת מִסְתַּחֵל
שָׁעוֹת

חֵדֵר אֲחִשְׂרָק

חבר ספר אלף לט"א	שלוש	ثلاث
הסביר	מלחמות	حروب
בני לאום	הסתיו	انتهت
הכרתי	למבחן	لمבח
לאומי	הסתיו	انتهت
המדינות	בניחון	بانتمار
לא-ארץ השווייץ	מגדום	مغرم
האזרחי	התמוטטות	انهيار
בדבר	האגדה	الاسطورة
כנס את	יבא בלתי	جيش لا
הקונגרס	מנוחה	يقهر
שווייץ	לכני יזטר	ما قبل الثمن
הוא אשר	גדולי	كبار
אס	המנהיגים	الزعماء
הציאות	מנהיגים	زعماء
המדינות	בולטים	بارزون
מלא במת	הבולטים	الأبرز-الأشهر
הקונגרסים	ביזטר	

תִּדְחַל	הִזְדַּיֵּד	הַזֵּינ כְּאִנּוּאֵי	אֲזַי	שְׁדָדִי
לַחֲבָא	לְהַכְשִׁילָה	אֵישְׁכּוֹן	אֵישְׁכּוֹן	מְהִרִים
תְּפִסִּים	תְּפִסִּים	סָאן	סָאן	אַבְזוּסִיה
פִּלְסִינ	פִּלְסִינ	פִּקֵּל	פִּקֵּל	בְּזֵד
דוֹלָה	מְדִינָה	חֻק הַחֲצוּר	חֻק הַחֲצוּר	זְכוּת זְבוּא
אַסְתֵּמָרִיָּה	אַסְתֵּמָרִיָּה	בְּחִסוּת	בְּחִסוּת	בְּחִסוּת
אֵיד .. דַּעַם	תְּמַד	חֻכְמָה	חֻכְמָה	מִמְשָׁלָה
תְּאִידָא .. דַּעַמָּא	תְּמִיכָה	אַלְטֵרַב	אַלְטֵרַב	הִמְנִדֵט
כָּמֵלָא .. כָּמֵלָא	מְלֵאָה	בְּחִמָּתָה %	בְּחִמָּתָה %	אַחֲזוּים
סָעִד	לַזַּד	זָאד	זָאד	הִגְדִיל
מִן אַגְל	לְמֵלַח	אַקִימַת	אַקִימַת	הוֹקְמָה
אַסְתֵּמָר	הִמְשִׁכַח	דוֹלָה	דוֹלָה	מְדִינָת
קִיָּא	קִיָּא	אַסְרָאִיל	אַסְרָאִיל	יִשְׂרָאֵל
תְּעִזִּין .. תְּעִזִּין	קִזְזִיק	אַבְנֵא פִּלְסִינ	אַבְנֵא פִּלְסִינ	בְּנֵי פִּלְסִינ
בִּפְזַל	הוֹדוּת	עָרַצְרוּ .. עָרַעְרוּ	עָרַצְרוּ .. עָרַעְרוּ	הַחֲנַגְדוּ
נָמֵר	לְמִד זַי מֵי	וָאִפֵּק	וָאִפֵּק	הִסְכִּים
חֲרִב	מְלַקְמָה	אַתְקָא	אַתְקָא	שְׂמֵרָה

הַעֲרַבִּית

וְעֵידַת הַפְּסָגָה הַעֲרַבִּית הָאֲחֵרוֹנָה
כּוֹנֶסֶה בְּעֵיר „אַלְרֵבֵּט” בְּמַרוֹכוֹ בְּתֵינֹפֶת
הַסֵּתִי... עֲשָׂרִים מְדִינֹת עֲרַבִּיּוֹת הִשְׁתַּתְּפוּ
בְּוֵעֵידַת הַפְּסָגָה הַעֲרַבִּית.

הַמְּדִינֹת הַעֲרַבִּיּוֹת הֵן חֲבֵרוֹת
בְּלִיגָה הַעֲרַבִּית... הַמְּדִינֹת הַחֲבֵרוֹת
בְּלִיגָה הַעֲרַבִּית הִשְׁתַּתְּפוּ בְּוֵעֵידַת
הַפְּסָגָה הַעֲרַבִּיּוֹת

הַמְּדִינָה לְשַׁעֲמֵד עַל רֵאשִׁיהָ
מִלְּךָ לְשִׁלְחָה אֶת מַלְכָּהּ כִּדִּי לִיִּצְג אֹתָהּ
הַמְּדִינָה לְשַׁעֲמֵד עַל רֵאשִׁיהָ נִשְׂיָא
לְשִׁלְחָה אֶת נִשְׂיָאָהּ כִּדִּי לִיִּצְג אֹתָהּ בְּוֵעֵידָה

קראית לصلاح دوله واداره
החלטות לטובת מדינות העמות

המדינה שעל ראשה עומד נסיד
שלחה את נסיכה כדי לזעג אותה
בועדת הפסגה הערבית
המלכים הנשיאים והנסיכים
של מדינות הליגה הערבית טסו
לעיר אלרבאט" כולם נפגשו שם בעיר
המרוכנית הזפה

המנהגים הגדולים קבלו החלטה
לטובת מדינות העמות. המפקדים
הערבים הגדולים קבלו החלטה לטובת
ארגון לשחרור פלסטין

האחרים הגדולים קבלו החלטה
לטובת המדינות האפריקניות.

מדינות הנפט - ג -

ועידת הפסגה הערבית חיבה
את המדינות הערביות העשירות
בנפט להגיש עזרה כספית
למדינות העמות מצרים סוריה
ויירדן.

המדינות העשירות בנפט
התחייבו לתת עזרה כספית
לארגון שחרור פלסטין
המדינות הערביות המיצרות
נפט התחייבו לתת עזרה כספית
למדינות האפריקניות שננתקו ארצ
יחסיהן הדפלומטיים עם ישראל.

שאלות ותשובות

א -

ועידת הפסגה

أسئلة وأجوبة.

1- איפה כונסה ועידת הפסגה הערבית?

ועידת הפסגה הערבית כונסה בעיר

"אלרביאט" שבמרוכו.

2- מתי כונסה ועידת הפסגה?

ועידת הפסגה הערבית כונסה

באוקטובר שנת אָפּף תשע מאות שבעים

וארבע (1974)

3- כמה מדינות השתתפו בוועידת

הפסגה האחרונה.

עשרים (20) מדינות ערביות השתתפו

בוועידת הפסגה האחרונה.

4- האם מדינות הליגה הערבית כולן

ממלכות או רפובליקות או נסיכויות...

שאלות ודלשוזבורת ב

ועידת הפסגה

לא.. לא.. אין מדינות הליגה הערבית
מסוג אחד יש מדינה שעל ראשה
עומד מלך. והיא ממלכה. יש מדינה
שעל ראשה עומד נשיא והיא רפובליקה
ויש מדינה שעל ראשה עומד נסיד
והיא נסיכות.

5- לטובת מי היו ההחלטות שקבלה
ועידת הפסגה הערבית?

ועידת הפסגה האחרונה קבלה
החלטות רבות לטובת הרבה מדינות.
החלטה אחת חייבה את המדינות
העשירות בנפט לתת עזרה כספית
למדינות העמוות.

מלון השלטים הקודמים

- פארוסי הרוסי السابقة -

דولة	מדינה	الولاية	מחוז
يرأسها	למד לאל	فصحة	قمة
ملك	מלך	الولاية	מחוז
أرسلته	שלח לה	الفصحة	הפסחה
ملكها	מלכה	الولاية	מחוז
ملكها	מלכה	عقد	קונסטה
كفي لذيلا	כדי לדייל	المؤتم	מרוכז
أوتها	אותרה	المغرب	מרוכז
		فصل	תקופת
		الخریف	הסתיו
		اشترك	השתתף
الدولة	מדינה	دولة	מדינה
التي يرأسها	שלא ראשה	عضو	חברה
أهيب	לאימד נסיד	بالجامعة	בליקה
التقوا هناك	נפגשו שם	العربية	הערבית
في المدينة	בליד	الجامعة	הליקה
المغربية	המרוכזית	العربية	הערבית
كبار الزعماء	המנהיגים	حزبوت	חברות
	הגדולים	بليقة	בליקה
		اعضاء	אعضاء

קִבְּלוּ	אֶתְּחִיב	קִבְּלוּ	אֶתְּחִיב
הַחֲלֻטוֹת	חֲלֻטוֹת	הַחֲלֻטוֹת	חֲלֻטוֹת
לְמַעַן הָעֵרָבִים	לְמַעַן הָעֵרָבִים	לְמַעַן הָעֵרָבִים	לְמַעַן הָעֵרָבִים
חִיבָה אֶת	חִיבָה אֶת	חִיבָה אֶת	חִיבָה אֶת
הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת
הַחֲבֵרוֹת	הַחֲבֵרוֹת	הַחֲבֵרוֹת	הַחֲבֵרוֹת
בְּלִיגָה	בְּלִיגָה	בְּלִיגָה	בְּלִיגָה
הַעֲרַבִּית	הַעֲרַבִּית	הַעֲרַבִּית	הַעֲרַבִּית
הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת
הַעֲרַבִּיּוֹת	הַעֲרַבִּיּוֹת	הַעֲרַבִּיּוֹת	הַעֲרַבִּיּוֹת
בְּנֶפֶט	בְּנֶפֶט	בְּנֶפֶט	בְּנֶפֶט
הַתְּחִיבוּ	הַתְּחִיבוּ	הַתְּחִיבוּ	הַתְּחִיבוּ
לְחַתּוֹת לַעֲרָבִים	לְחַתּוֹת לַעֲרָבִים	לְחַתּוֹת לַעֲרָבִים	לְחַתּוֹת לַעֲרָבִים
כְּסֵפִית	כְּסֵפִית	כְּסֵפִית	כְּסֵפִית
הַמְּדִינוֹת הַמְּיֻצָּרוֹת	הַמְּדִינוֹת הַמְּיֻצָּרוֹת	הַמְּדִינוֹת הַמְּיֻצָּרוֹת	הַמְּדִינוֹת הַמְּיֻצָּרוֹת
נֶפֶט	נֶפֶט	נֶפֶט	נֶפֶט
כִּתְּמוּ אֶת יַחְסִיהֶן	כִּתְּמוּ אֶת יַחְסִיהֶן	כִּתְּמוּ אֶת יַחְסִיהֶן	כִּתְּמוּ אֶת יַחְסִיהֶן
הַדְּפִלוֹמַטִּיּים	הַדְּפִלוֹמַטִּיּים	הַדְּפִלוֹמַטִּיּים	הַדְּפִלוֹמַטִּיּים
הַעֲרָבִים	הַעֲרָבִים	הַעֲרָבִים	הַעֲרָבִים

{
 עלאقتها
 الدبلوماسية
 مع اسرائيل

{
 كبار المسئولين

מדינות הליגה (דול الجامعة)
 כולן לארצות המערב
 ص 204

המדינות	ليست الدول
אין כולן	لها
מסוג אחד	من نوع واحد
לשבות	لصالح من
קבלה	اتخذت
החלטות	قرارات
רבות	كثيرة
לשבות	لصالح
הרבה	دول عديدة
מדינות	
התחילי	الترمو
לאת לאר	بتقديم عون
כספית	مادى
למדינות	لدول
הלמוד	المواجهة

אין	איפה
عقد	כונסה
طوئتم	ולאית
القمة	הפסקה
هتي	מת
عقد	כונסה
المؤتم	הולאית
كم	כמה
دولة	מדינות
اشتركت	השתתפו
في المؤتم	בולאית
المؤتم	הולאית
الأخير	האחרונה
مملكة	ממלכה
جمهورية	רפובליקה
إمارة	נסיונות

מוֹלָפֵיִת הַבְּטָחוֹן מְגִלַּת הַמִּשְׁפָּחָה
 מִזְכֵּיר אֲוִ"ם חֲכִימֵי הַלְּמַחֲמֵה
 הַזֵּיגָה הַעֲרָבִית הַבַּעֲרֵי
 וְלֵידֵת הַפְּסָגָה מְזֻמְרָת
 וְלֵידֵת הַגְּדוֹלִים מְזֻמְרָת
 כּוֹחַ-חַרוֹם כּוֹחַ אֲטָרִי
 הַפְּרִדָּת הַבְּחוּזֹת נְעֻלֵי
 הַפְּסִיגָת הַאֲלָא וְעַף הַמַּלְאֲכָה
 תְּבִיבֵי תַת-הַנְּשִׁין הַלְּהֵנֶס
 מִשְׁקִיפֵי אֲוִ"ם מְרַאֲבֵי הַמִּשְׁפָּחָה
 נְשִׁיח-כְּבוֹלָא מְנַחֵם מְחַלֵּת
 נְשִׁיח-מְשֻׁחָרָד מְנַחֵם מְחַרָּה
 דְּשׁוֹלֵת-לְעֹזָה קְטָע עֲזָה
 פְּרִסְטִין הַגְּזוֹלָה פִּלְטִין הַסִּיבֵר
 מְדִינָה לַעֲמֵאִית דּוֹלֵת מְסַלֵּת
 הַקְּצִינִים הַחֲפְּשֵׁי הַנְּשִׁיחֵי הַמִּשְׁפָּחָה
 מוֹלָפֵיִת הַמְּהַפְּכָה מְגִלַּת הַמִּשְׁפָּחָה
 נְשִׁיח סְגוּרָה מְנַחֵם מְחַלֵּת
 מְשִׁיח דְּזִיטְטוּרָה מְגִלַּת הַמִּשְׁפָּחָה

הַמְּזֻרָח הַקְּרוֹב לְשֵׁרֵף
 הַמְּזֻרָח-הַקְּרוֹב לְשֵׁרֵף
 הַיָּם-הַתִּיכוֹן הַבְּרִיטִישׁ
 הַיָּם הַשְּׁחֹר הַבְּרִיטִישׁ
 נְהַר הַנִּילִים } נְהַר הַנִּיל
 הַיָּאוֹר }
 הַסִּכָּר הַגְּבוּרָה לְסֵד הַמַּלְאֲכָה
 מִצֵּר גְּבֻרָתָהּ מְצִיבֵי הַמִּשְׁפָּחָה
 מִצֵּר דְּרִדְנָה מְצִיבֵי הַמִּשְׁפָּחָה
 מִצֵּר בְּבִלְמִנְדָּב מְצִיבֵי הַמִּשְׁפָּחָה
 מְפִדָּה לַעֲבָדָה חֲלִיבֵי הַמִּשְׁפָּחָה
 מְפִדָּה סוֹאָה חֲלִיבֵי הַמִּשְׁפָּחָה
 יָם-סוּף (הַבְּרִיטִישׁ)
 קְצִי-הַיָּם-סִינִי שִׁבְיָה הַיָּם-סִינִי
 קְטָעֵת-סוֹאָה קְטָעֵת הַמִּשְׁפָּחָה
 מְעַבְרֵי-חַיִּי מְרֻסָּה
 חוֹפֵשׁ-הַשִּׁיחַ עֲרֵי הַמִּשְׁפָּחָה
 הַזֵּהב-הַשְּׁחֹר הַזֵּהב הַשְּׁחֹר
 מְשִׁיח דְּמִוִּקְטֵי תְּלָמֵךְ דְּמִוִּקְטֵי

הַשׁוֹעֵל הַאֲמֵלֵל

מִקְרֵי חֲטִיפָה: 1 -

קָרָה לְפָנַי לְשָׁנִים
 רְבוּת לְשֶׁהֲשׁוֹעֵלִים הָיוּ רְגִילִים לְהִתְקַיֵּף
 כִּפֹּר הַקְּרֵי בּוֹדֵד וְהָיוּ רְגִילִים לְחִטּוֹף
 וּלְטֵרוֹף כֹּל יוֹם מִסְפָּר לֹא קָטָן מִתְרַגְּלוּ
 הַכִּפֹּר וְלֹא הָיָה יוֹם עוֹבֵר בְּלִי שִׁקְרָה
 מִקְרָה אֶחָד אִם שְׁנֵי מִקְרֵי חֲטִיפָה
 הַנוֹטְרִים הָעֲרִים: 2 -

הַנוֹטְרִים הַיְאֶחָדִים

עַל בְּטָחוֹן הַכִּפֹּר הָיוּ עֲרִים מְאֹד וְהָיוּ
 נֹשְׂמֵרִים בְּעֵינֵי פְתוּחוֹת אֶת הַכִּפֹּר
 לְשָׁלֵם וְהָיוּ יוֹם יוֹם מִצְלִיחִים לְפָגוֹעַ
 בְּכַדוֹרֵי רוֹבִיָּהּ וּלְלִכּוֹד מִסְפָּר לֹא קָטָן
 מֵהַשׁוֹעֵלִים הַתּוֹקְפִים חוֹטְפֵי הַתְּרַגְּלוֹת
 אֵיךְ זֶה לֹא הִרְתִּיעַ אֶת הַשׁוֹעֵלִים הַהִרְסָנִים
 וְלֹא הָיָה מִמְעִיט אֶת מִקְרֵי הַחֲטִיפָה כִּי
 מִסְפָּרֵם הָיָה גָדוֹל מְאֹד וְהָיוּ מִסְתַּנְּנִים

לכפר להקות להקות

לא חל שנתי במצב - 3 -

עברו הימים ורצו השבועות והחודשים
בלי שהיה אפשר להמעיט את הסכנה
ולא חל שנתי לטובה... חל שנתי אך
השנתי שחל היה שנתי לרעה התוקפנות
על עופות הכפר לא פסקו יום אחד
התדרגולות היו נתקפות נחטפות
ונטרפות על אף השמירה החזקה

מוכתר הכפר - 4 -

תושבי הכפר שנפגעו כולם מתוקפנות
וחוצפנות קבוצות השועלים הקימו רצח
גדול בני הכפר פנו למוכתר שלהם
שימצא פתרון וישים סוף לתוקפנות
השועלים ועריותם המוכתר שהיה
מלומד ומדופלם הרגיע את התושבים
הוא נשבע להרחיק את הסכנה וישים

קִץ לְשׁוּעֵלִים הַאֲרוּרִים... מָה עָשָׂה
רֹאשׁ הַכֶּפֶר...? מָה הַצֵּד הַתְּקִיף
שֶׁנִּקֵּט הַמוֹכֵתֵר הַמִּשְׁכִּיל כִּדֵי לַעֲקוֹר
אֶת הַסִּכְנָה...?

כְּלָבֵי הַשְּׂמִירָה - 5 -

הַמוֹכֵתֵר הַחֶכֶם נִסַּע לַעִיר הַבִּירָה
וּפְנָה לְבֵית-הַסֵּפֶר הַמְּיוֹחָד לְהַדְרֹכֹת
הַכְּלָבִים וְקָנָה אֶרְבֵּעַ כְּלָבִים מְסוּגִים
זֶה וְחֵלֶק אוֹתָם עַל אֶרְבֵּעַ כּוֹנִיִּם: בְּצִפּוֹן
בְּדָרוֹם בְּמִזְרָח וּבַמַּעֲרָב.

הִרְתַּעַת הַשׁוּעֵלִים - 6 -

כְּשֶׁנִּסְּוּ הַשׁוּעֵלִים הַאֲרוּרִים הַהוֹסֵסִים
לְהַתְּקַדֵּב וּלְהַתְּגַנֵּב לַכֶּפֶר כַּדּוֹכָם תְּמִיד
הוֹפְתֵי עוֹ לְתַמְהוֹנָם הַגָּדוֹל בַּכְּלָבִים
פָּרָאִים שֶׁנִּבְחָוּ וְהִסְתַּעְרוּ עֲלֵיהֶם
כְּמִשׁוּגָעִים וְרָצוּ לְקַרֹּעַ אוֹתָם
בְּלִשְׁנֵיהֶם הַחֲדוֹת אֵךְ הַשׁוּעֵלִים שֶׁנִּפְּל
עֲלֵיהֶם פִּחַד בְּרָחוּ וְנִמְלְטוּ בְּנֶס

צֵעַד מוֹצֵלַח - 7 -

קִנִּית כִּלְבֵי הַשְּׂמִירָה הִיָּה צֵעַד מוֹעִיל
וּמוֹצֵלַח כִּי זֶה מָנַע אֶת הַשׁוֹעֲלִים וּמָנַע
גַּם אֶת הַשׁוֹדְדִים לְהִתְקָרֵב מֵהַכֶּפֶר
וְשֵׁם סוּף לְעֵרִיצוֹתָם וְזִרְעֵבֶטְחוֹן בִּלְבַב
תוֹשְׁבֵי הַכֶּפֶר שֶׁהֵבִיעוּ אֶת תוֹדוֹתָם
לְמִיכָתֵר הַכֶּפֶר הַחֲכָם.

קְבוּצוֹת הַשׁוֹעֲלִים בְּעַלְמוֹ - 8 -

לְאַחַר שֶׁנִּסְגְּרוּ מִקוֹרוֹת הַפְּרוֹנוֹסָה בַּפְּנֵי
קְבוּצוֹת הַשׁוֹעֲלִים הוֹכְרָחוּ לְהַעֲלִים וְלַעֲבוֹר
לְמָקוֹם אֲחֵר שֶׁבּוּ סְכוּי הַחֲטִיפָה
גְּדוּלִים יוֹתֵר וּמִבֶּטְחִים יוֹתֵר. כֹּל הַשׁוֹעֲלִים
בָּרָחוּ וְנִעְלְמוּ מִלְּבַד שׁוֹעֵל אֶחָד לְשִׁנְשֵׂאֵר
בְּשֵׁטַח.

מִצְאָה כָּרָם - 9 -

הַשׁוֹעֵל לְשִׁנְשֵׂאֵר בְּשֵׁטַח סִיר פֶּה וְשֵׁם
בְּתִקּוּהָ לְמִצְאָה טָרֵף לְטָרוֹף הוּא זֹכֵפֶשׁ
אֵךְ לֹא מִצְאָה דְּבָר אֵךְ הוּא לֹא נוֹאֵשׁ
הוּא סִיר וְסִיר עַד לְשִׁנְשֵׂאֵר לְמִזְנוֹ הַטוֹב

כָּרַם עֲנָבִים. הַשּׂוֹעֵל לֵקֵד מִשְׁמֹחָה
אֵךְ שְׂמֹחָתוֹ הִיָּתְה בֵּת רְגָעִים בְּלִבָּד
לֵאחֲרֵי שְׂמֵשָׁא אֵת לַעֲרֵי הַכָּרַם נְעוּל.

הַגִּדְרֵי הִיָּתְה גְבוּהָה - 10 -

הַשּׂוֹעֵל נִסָּה לְקַפּוֹץ מֵעַל לַגִּדְרֵי אֵךְ לֹא
הָיָה אֲפֻלָּסֵר כִּי הַגִּדְרֵי הִיָּתְה גְבוּהָה
הוּא סִיר מִסְבִּיב לְכַרְם בְּתוֹהֵה לְמַצָּא
פְּרִיָּה ... עֵינָיו חִפְּסוּ וְהִיטֵב וּבִסוּף
מֵצָא חוֹר ... הוּא לְשׁוֹב הַתְּמָלָא שְׂמֹחָה
נִפְרָע בְּאִכְזָבָה - 11 -

הַשּׂוֹעֵל הַסְתַּעַר עַל הַפְּרִיָּה כִּדִּי
לְהַתְּרַגֵּב מֵמֵנָה לְכַרְם אֵךְ נִפְרָע
בְּאִכְזָבָה גְדוּלָּה כִּי הַחוֹר לְשִׁרְקָה
לְהַתְּרַגֵּב מֵמֵנָה הָיָה עָר ... עַל אֵף
הַמְּכַשׂוֹל הוּא הַשּׂוֹעֵל לֹא הַתְּמָסֵר
לְמֵנָה ... הוּא הַחֲלִיט לְהַכְּנֵס לְכַרְם
יְהִיָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה הַמְּחִיר ... כִּי הִיָּתְה
עֹנֵת הַעֲנָבִים וְהוּא הָיָה לְעַבֵּי מֵאֵד.

הפתרון היחיד - 11 -

השועל לא מצא

אלא פתרון אחד שיפחית את משקלו
הוא קאה בהפחתת משקלו פתרון.
אם יהיה לרזה יהיה אז אפשר לו
להסתנן דרך החור

צם שלושה ימים - 13 -

השועל ביש המזל צם יום אחד
בתקוה שזה יפחית את המשקל
לשלו ויכנס דרך הפרצה. אך זה
לא היה די. גם לפני ימי צום לא
עזרו לו. אבל לאחר שצם שלושה
ימים כחש בשרו והיה לרזה כשנסה
להתגנב דרך החור נכנס גופו
כולו דרך הפרצה לכרם הענבים.
עונת הענבים 14

כאשר השועל כי הוא בתוך
הכרם הסתער השועל הרעב על

אשכולי הענבים טרף וטרף עד
שהתעורר פיו מדוב האכילה השועל
התענג מטריפת האשכולים המתוקים
שהיו מתוקים מדבש... השועל השתמן

והיה לשמן השועל ימר לעצמו :

התנים טובים כאן... כאן בכרם יש

הרבה מזון לי... לשיספין לשלושה

לודשים... טפוש אהיה אם אלוז מן

הכרם... משוגע אהיה אם אצא ממנו

השועל הקרוד החליט לא ללוז מן

הכרם שענביו מתוקים מדבש

הוא קבל החלטה להשאר בכרם

עד סוף עונת הענבים

התעורר מחלומו - 15 -

השועל שהיה שקוע בחלומו הזקבי

התעורר מחלומו היפה וקוצרה

אליו הכרתו בזמן המתאים... השועל

שאג את עצמו... אין לכרם הזה בעל?

לְפָנֶיךָ יְיָ זֶשׁ בְּעַל זֶעַל... מֵהַ יְקָרְךָ
לִי אִם בְּעַל הַפָּרֶס זְבוּאָה הַיּוֹם אִם מִקְדָּר
אִם בְּזִמְיִים הַקְּרָבִים הַבָּאִים... מֵהַ יְקָרְךָ
לִי אִם יִמָּצֵא אוֹתִי בְּכַדְמוֹ... בְּנֵי אָדָם
הוֹרְגִים אוֹתָנוּ בְּלִי סִיבּוֹת... הַאֲנִלְשִׁים
רְגִילִים הֵם לְלַכּוֹד וְלַהֲרוֹג אוֹתָנוּ... אֵד
עֲתָה מֵהַ יֵעָשֶׂה בְּעַל הַפָּרֶס אִם יִרְאֶה
חֶלֶק גְּדוֹל מִן הַפָּרֶס אֲכֹל... הוּא בְּדֹאֵי
יִחַפֵּשׂ... וְהוּא בְּלִי סֶפֶק יִמָּצֵא אוֹתִי... בְּעַל
הַפָּרֶס לֹא יִשְׁחַק עִמִּי... הוּא יִמִּית אוֹתִי
הוּא יִקְרוֹג אוֹתִי... אֲנִי עוֹד בְּאֲבִיב
חַיִּי אֵינְךָ אֲנִי רוֹפֶה לָמוּת... אֲנִי רוֹפֶה
לְחַיִּית... אֲנִי עוֹד בְּאֲבִיב חַיִּי
אֲנִי מוֹכֵר לְבַדּוֹת מִכֶּאֱן - 16

הַשּׁוֹעֵל הַתְּמַלֵּא פֶחֶד וְדָאָה... רָצָה
לְצַאת מִן הַפָּרֶס תִּכְרַף וּמִיָּד... הוּא רָץ
לְקוֹן הַחוּר אֵד מִצֵּא לְתַמְהוֹנוֹ הַגְּדוֹל
כִּי הַדָּבָר הוּא בְּזִלְתִּי אֶפְשָׁר מֵהַ יְקָרְךָ

קָרָה לְשֵׁה־שׁוֹעֵל הַשְּׂתֵמֶן וּמִשְׁקָלוֹ עֵלָה ...
הוּא נֶפֶל בְּמִבּוּכָה גְדוֹלָה ... מֵה לַעֲשׂוֹת ...
הַפְּתוּרֹן בְּרָעַב וּבְצוּם : - 17 -

הַשׁוֹעֵל מֵצֵא בְרָעַב וּבְצוּם פְּתוּרֹן וְהַעֲלָה
הוּא כִּבְר עֵבֶר נִסְיוֹן כִּזֶּה ... הַנִּסְיוֹן הַפַּעַם
הַלְשָׁה פִּי עֲשָׂרִים ... הַשׁוֹעֵל הַאֲמֻלָּל צָם כִּבְר
שְׁלוֹשָׁה יָמִים כִּי לֹא הָיָה לוֹ דְבַר מֵה לְטָרוֹף
אֵדָּה יַעֲתֶה מֵצִוִּי הוּא בְּכֶרֶם מֵלֵא יִשְׁכּוּלִים
בְּשָׂלִים וּמְתוּקִים מִדְּבֶשׁ ... אֵיךְ יִכּוֹל הוּא
לְצוּם וְעֵינָיו מִסְתַּכְּלוֹת אֶל הַעֲנָבִים הַמְתוּקִים
אֵדָּה מֵיָנוּ וְקָרִים מִכָּל הַעֲנָבִים .
צָם לְשׁוֹב שְׁלוֹשָׁה יָמִים . - 18 -

הַשׁוֹעֵל הַאֲמֻלָּל הַתְּחִרֵט עַל לֶשֶׁא הַלֶּלֶךְ עִם
חֲבָרָיו הַשׁוֹעֵלִים וְכַשֶּׁעֲזָבוּ אֶת הַשֶּׁטֶח
וְעָבְרוּ לַשֶּׁטֶח אַחֵר .. הַשׁוֹעֵל הַלֶּלֶךְ אֶת הַשְּׂעִיָּה
שָׂבָה הַחֲלִיט לְבַתֵּן מֵאֲחִיו הַשְּׂעִיָּים ... הוּא
צָם יוֹם אֶחָד אֵדָּה זֶה לֹא הָיָה דִּי ... צָם
לְשָׁנִי יָמִים גַּם לְשָׁנִי יָמִי צוּם לֹא הָיָה דִּי ...

הוא לא הפחית את משקלו ולא פחט
בשרו ולא היה לרזה אלא אחרי שצם
לשלושה ימים. אין פנה אל הפרצה
הסתנן ממנה החוצה

נפוד מן הפרם - 19 -

השועל האומלל רץ מהר. פשעלה לתל
המקביל לפרם עמד רגעים אחדים פנה
לפרם במלי פלידה באורו אני במבוכה
גדולה אם אבדך אותך הרי אתה ראוי
לבזכה וראוי לשבח וראוי לתודה כי
התענגתי מאכילת ענביה הטעימים מאד
והמתוקים מדבש אם גם אגלל אותך
הרי אתה גם ראוי לקללות וגם ראוי
לגדופים בך מצאתי תענוג בטריפת
ענביה המתוקים בך גם מצאתי סבל
ויסורים. תועלת לא מצאתי בך כי
רעב נכנסתי ורעב יצאתי

סוף

- مفردات القصة السابقة -

1 -
 لا يزال نعلب
 لا يزال نعبس
 تارة حدث
 تارة معتاد
 التفتني اعتمدت
 تارة حيلتي
 تارة منعزل
 تارة خطف
 تارة انترس
 تارة حادث
 2 -
 تارة غفيرة
 تارة طود
 تارة استول
 تارة امن
 تارة نوح
 تارة اصاب
 تارة رصاصه
 تارة بنديه
 تارة بنديه
 تارة رجع
 تارة مدير
 تارة قتل
 تارة سرب
 تارة
 تارة تغيير
 تارة رصاح

3 -
 تارة
 تارة تغيير
 تارة لغير
 تارة ركنه
 تارة جري
 تارة اراد
 تارة خطر
 تارة طائر
 تارة طيور
 تارة طار
 تارة بهاجم
 تارة يغترس
 تارة كف
 تارة بالرغم من
 4 -
 تارة عمده
 تارة مختار
 تارة اصلي
 تارة القرية
 تارة اصيب
 تارة وفاقه
 تارة بمجموعة
 تارة انار
 تارة صحبه

توجه
 تارة وضع
 تارة وضع
 تارة حد
 تارة مستبد
 تارة استبداد
 تارة دبلوم
 تارة موصول
 تارة حامل ديوان
 تارة اقم
 تارة ابعه
 تارة ملعون
 تارة خطوه
 تارة اخذ
 تارة خطوه
 تارة متقف
 تارة استاصل
 5 -
 تارة كلب
 تارة حليم
 تارة العاصمه
 تارة ارتد
 تارة نوع

تارة سم وزع
 تارة جره
 تارة شال
 تارة محاوله
 تارة اقترب
 تارة نسل
 تارة كعادتهم
 تارة فاجأ
 تارة دمه
 تارة متوقفي
 تارة انقلع
 تارة مجنون
 تارة سن
 تارة فر هرب
 تارة مفيد
 8 -
 تارة اختفى
 تارة اجبر
 تارة فرسه
 تارة حازم
 تارة خاص
 تارة حاول
 تارة محاوله
 تارة معجزه
 تارة موفق
 تارة عمده
 تارة شتم

- بقية مفردات القصة السابقة -

<p>- 11 -</p> <p>הסתגר انقضى</p> <p>נפגל كصيب</p> <p>במכונה املا</p> <p>יד ضيق</p> <p>מכשור عقبه</p> <p>התמסר استسلم</p> <p>למאוש لليأس</p> <p>החליט قرر</p> <p>יהיה هناك</p> <p>אלעד الثمن</p> <p>המחיר</p> <p>לונה موسم</p> <p>דלב حان</p>	<p>פחש ضميره</p> <p>בעדו </p> <p>החוצה الخارج</p> <p>- 14 -</p> <p>מקביל مواز</p> <p>פרידה وداع</p> <p>בברך احي</p> <p>הרי فان</p> <p>דאוי يستحق</p> <p>תשבח تناء</p> <p>ללזוח لعنات</p> <p>- 9 -</p> <p>סיד تجول</p> <p>פה ضا</p> <p>בתורה املا</p> <p>טרף فرسه</p> <p>חפש بحث</p> <p>נאלץ بنس</p> <p>מזל حظ</p> <p>בת للحظات</p> <p>דגעים </p> <p>לועד بوابة</p> <p>ללא قفل</p> <p>- 10 -</p> <p>גדר جدار</p> <p>סביב حول</p> <p>פדחה نغره</p> <p>היטב جيد</p> <p>דור نصب</p> <p>תשוב ثانية</p>	<p>התמלא احتل</p> <p>פחד اخونا</p> <p>תכף في</p> <p>ומיד الحال</p> <p>פוזן هو</p> <p>בלתי كمنز</p> <p>מפחד خيلا</p> <p>נפל </p> <p>במבוכה </p> <p>מה العمل</p> <p>ולא </p> <p>- 17 -</p> <p>רעב جوع</p> <p>צום صوم</p> <p>הצלה </p> <p>כבר already</p> <p>הפילם منذ</p> <p>פי عشرون</p> <p>לא ضعفا</p> <p>נא ناضع</p> <p>יכול يستطيع</p> <p>מקד اعز</p>	<p>- 14 -</p> <p>נשמע سين</p> <p>השתמן سمن</p> <p>מאון طعام</p> <p>יספיק يكفي</p> <p>טפול احمق</p> <p>מחולל مجنون</p> <p>בזמ خرج</p> <p>לנה عدم</p> <p>מתזק احمى</p> <p>מדבש العسل</p> <p>קצר اخذ</p> <p>החליטה قرار</p> <p>לנ عدم</p> <p>לה البقاء</p>
<p>- 12 -</p> <p>פתרון حل</p> <p>יחידו وحيد</p> <p>הפקיח قتل</p> <p>משקל وزن</p> <p>דזה خيف</p> <p>- 13 -</p> <p>ביש سأل</p> <p>14</p> <p>באשכול عنقود</p> <p>התעייף تعب</p> <p>פיו فمه</p> <p>מדוב منكره</p> <p>בכילה الاكل</p> <p>התענג استمتع</p>	<p>חפש بحث</p> <p>נאלץ بنس</p> <p>מזל حظ</p> <p>בת للحظات</p> <p>דגעים </p> <p>לועד بوابة</p> <p>ללא قفل</p> <p>- 10 -</p> <p>גדר جدار</p> <p>סביב حول</p> <p>פדחה نغره</p> <p>היטב جيد</p> <p>דור نصب</p> <p>תשוב ثانية</p>	<p>כבר already</p> <p>הפילם منذ</p> <p>פי عشرون</p> <p>לא ضعفا</p> <p>נא ناضع</p> <p>יכול يستطيع</p> <p>מקד اعز</p> <p>- 18 -</p> <p>חתחת ندم</p> <p>לא لانه</p> <p>קול لعن</p> <p>די يمني</p>	<p>- 15 -</p> <p>חלום حلم</p> <p>תאקול غارق</p> <p>התעורר استيقظ</p> <p>הפרה وعي</p> <p>אליו اليه</p> <p>קול سفي</p> <p>בבב يوسج</p> <p>מי اعريف</p> <p>- 16 -</p> <p>מוכרח مجبر</p>

الفهرس

الصفحة	الموضوع
•	المقدمة
١٢ - ٧	حروف الابدادية
١٦ - ١٣	الحركات
١٩ - ١٧	السكون
٢١ - ٢٠	التشديد
٢٢	الفنحة المسروقة
٢٢	المبيق
٢٢ - ٢٢	القامص حاطوف
٢٣	المقيف
٢٧ - ٢٤	أداة التعريف
٢٩ - ٢٨	الضمائر الشخصية المنفصلة
٣٠ - ٢٩	اسم الإشارة
٣١ - ٣٠	اسم الموصول
٣٣ - ٣٢	واو العطف
٣٣	الاسم
٣٥ - ٣٤	التذكير والتأنيث
٣٨ - ٣٥	التثنية والجمع
٣٩ - ٣٨	الصفة
٤١ - ٤٥	النسب
٤٦ - ٤٢	الإضافة

الصفحة	الموضوع
٤٩ — ٤٧	إضافة الإسم إلى الضمير
٥٥ — ٥٠	الحروف
٦٠ — ٥٦	الفعل
٦٦ — ٦١	تعريف الفعل
٦٧	أداة المفعولية
٧٢ — ٦٨	العدد
٧٧ — ٧٢	الاستفهام
٨٠ — ٧٨	التشبيه والتفضيل
٨٣ — ٨١	الأفعال غير السالمة
٩٤ — ٧٤	تعريف سائر الأوزان السبعة
١٨٩ — ٩٧	نصوص وتطبيقات

تصويب

رقم الصفحة	رقم السطر	الخطأ	التصواب
٥	١ - ٢	إذا وقعت في وسط المقطع أو نهايته	في بعض الحالات
١٣	٢	<p>אָלֶּם אַחֲרַיִם</p> <p>אָלֶּם מוֹזַע הַבְּרִיַד</p>	<p>תִּכְלְמוּא</p> <p>סִלְתְּמוּ</p>

رقم الايداع بدار الكتب

١٩٧٦/٢٢٧٠ م

الترقيم الدولي ٥ - ٠١ - ٧٢٥٧ - ٩٧٧

مطبعة دار نشر الثقافة
٩٦٦٠٧٦